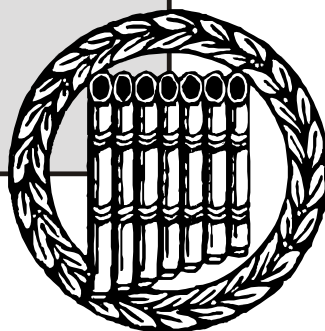

KMENOVÉ NOVINY OS

Občasník kmene dospělých

3

prosinec
2000
ročník 4

*

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Tit. obrázek Kostelík sv. Kateřiny

OBSAH

Kmenové zprávy

Mezinárodní hnutí

Ze skautského zahraničního tisku

Okénko klubů

- Severočeská družina SO
- Západočeská župa,
- Kluby OS Česká Lípa, Tábor,
- Novosedly, Strakonice,
- Pardubice, Lanškroun, Valdek

Adventní koncert

Pražská družina SO

Vyškov, Naše klubovna

Z kroniky LŠ OS

Zasedání Šlitrova pila

Gramatika pro skauty (9)

Život po šedesátce

Pokřiky(9)

Různá oznámení

Předsněmová diskuse, Kvíz Legie

Kulturní rada, Zamyšlení,

Vzpomínka, Rozloučení ad.

Návrhy znaku pro sněm,

PF 2001

V příštích měsících nás plně zaujmou sněmy, na nichž budeme společně rozhodovat o naší příští společné cestě a ze svého kruhu budeme vybírat a volit činovníky, kteří budou život hnutí usměrňovat a nás respektovat. V současné vnitřní vzrušené atmosféře je velmi naléhavě hledat osobnosti skautských generací, které dokáží rozdílné názorové proudy spojit ku prospěchu všech.

Výňatek z novoročního zamyšlení
(na straně 28)

KMENOVÉ ZPRÁVY

Výběr nejdůležitějších zestručněných zpráv

Zápis 24. zasedání UNOS, Šlitrova pila 29.9.-1.10. 2000

Přítomní: sestra Jiřina Adéeová, bratři Jaroslav Chládek, Zdeněk Kolečkář, Václav Ludvík, Miloslav Moravec, Luboš Pavlán, Ivo Slavíček, Karel Vurm a Jiří Žáček; omluven: Ota Veselý,

Zpráva náčelníka o personálních změnách v NOS

- ÚRJ vzala na vědomí odchod bratra Stanislava Žaluda z Junáka-svazu skautů a skautek na vědomí jako vyřešení jeho dvojího členství ve skautských organizacích.
- Z důvodu odchodu bratra Stanislava Žaluda pověřil náčelník OS člena náčelnictva bratra Jaroslava Chládky dočasným výkonem funkce místonáčelníka OS pro dobu do 5. kmenového sněmu.
- Bratr Dr. Miroslav Moravec požádal v průběhu letního běhu LŠOS o uvolnění z funkce zpravodaje NOS pro legislativu ze zdravotních důvodů. Náčelník OS dočasné pověřil výkonem této funkce bratra Ing. Zdeňka Kolečkáře pro dobu do zasedání NOS v listopadu 2000.

Vyjádření členů UNOS ke zprávě náčelníka. Přítomní vzali na vědomí zprávu náčelníka k personálním záležitostem NOS.

Usnesení 24-1 UNOS vyhovuje žádosti bratra Dr. Miroslava Moravce o uvolnění z funkce zpravodaje NOS pro legislativu ze zdravotních důvodů a do nejbližšího zasedání NOS pověřuje výkonem této funkce br. Ing. Zdeňka Kolečkáře, CSc. Přijato: 7-0-0

Usnesení 24-2 Na základě ukončení členství br. Ing. arch. ing. Stanislava Žaluda byl výkonem funkce místonáčelníka kmene OS pro dobu do 5. kmenového sněmu OS 2001 pověřen br. Jaroslav Chládek. Přijato: 6-0-1

Usnesení 24-3 UNOS vyzývá župní zpravodaje a jejich cestou okresní zpravodaje a kluby OS ke zvýšení aktivity v rozvinutí předsněmové rozpravy podle programu a pravidel, vyhlášených na kmenové poradě OS dne 7. 4. 2000 ve Vysokém Mýtě. Přijato: 7-0-0

Usnesení 24-4 UNOS jmenuje br. Ing. arch. Karla Kuncu z Prahy ustavením a vedením soutěžní poroty pro výběr loga 5. kmenového sněmu OS 2001. Přijato: 7-0-0

Usnesení 24-5 UNOS doporučuje jednotnou vůdc. zkoušku pro všechny tři kmeny. Přijato: 5-4-0

Usnesení 24-6 UNOS přijal předložený návrh 1. verze „Sjednocení řádu o vzdělávání činovnic a činovníků Junáka a řádu kmene OS“. Přijato: 8-1-0

Usnesení 24-7 UNOS souhlasí s úpravou textu návrhu 2. verze „Sjednocení řádu o vzdělávání činovnic a činovníků Junáka a řádu kmene OS“. Přijato: 8-I-0

Usnesení 24-8 UNOS vzal na vědomí znění protokolu z jednání delegací Junáka. ZHP, Slovenského skautingu a Skautské gildy Slovenska na setkání v Ružomberku SR. Přijato: 9-0-I

Usnesení 24-9 UNOS doporučuje účast nejméně dvou členů OS na 40. generálním zasedání rakouských gild ve dnech 14. až 16. 2001 v Traunsee Rakousko. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-10 UNOS schvaluje účast zástupců kmene OS na 4. evropské konferenci ISGF 2001

ve dnech 20. až 14. 6. 2001 v Budapešti, včetně účasti na předcházející subregionální konferenci ISGF ve dnech 19. až 10. 6. 2001. NOS vyšle delegaci v počtu 3 - 4 osob. Personální obsazení delegace upřesní nové náčelnictvo kmene OS. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-11 UNOS souhlasí s přijetím SAUDI SCOUT PIONEERS LEAGUE (Národní oldskautská organizace Saudské Arábie) do ISGF. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-12 UNOS jmenuje ses. Janu Skácelovou výhradní překladatelkou dokumentů ISGF v jazyce anglickém. Přijato:9-0-0

Usnesení 24-16 UNOS schvaluje český text mezinárodní hymny ISGP: Sloky č. 1 a 2 jsou oficiálním zněním hymny ISGF, sloky č. 3 a 4 jsou českým národním přídavkem a zpívají se příležitostně. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-14 UNOS stanoví účastnický poplatek účastníka 5. kmenového sněmu OS 200I na 400,- Kč. Přijato: 7-0-0

Usnesení 24-13 UNOS přijímá předložený návrh programu 5. kmenového sněmu. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-15 UNOS schvaluje Pracovní řád náčelnictva kmene OS v předloženém znění. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-17 UNOS překládá termín ukončení všech okresních a župních sněmů OS do 10. listopadu 2000. Přijato: 9-0-0

Usnesení 24-18 UNOS souhlasí s doplňky a připomínkami, vypracovanými bratry Slavíčkem a Kolečkářem k předloženému návrhu Činovníckého řádu. Přijato: 8-0-I

Zápis 25. zasedání NOS Vyškov 24.- 26. 11. 2000

Usnesení 25-1 NOS přijímá abdikaci bratra Dr. Miroslava Moravce z funkce zpravodaje NOS pro legislativu z důvodů zdravotních. Přijato 12:0:0

Usnesení 25-2 NOS pověřuje bratra Zdeňka Kolečkáře zpravodajem NOS pro legislativu a to s hlasem rozhodujícím. Přijato 11:0:1

Usnesení 25-3 NOS pověřuje dnem 24. 11. 2000 bratra Jaroslava Chládku plněním úkolů místonáčelníka OS s hlasem rozhodujícím. Přijato 11:0:1

Usnesení 25-4

NOS bere na vědomí, že v jednotlivých krajích s výjimkou pražského a českobudějovického byli již zvoleni krajszí zpravodajové OS.

Župní zpravodajové OS, kteří se nestali krajskými zpravodaji, zůstávají členy NOS s hlasem rozhodujícím až do 5. kmenového sněmu OS. Přijato 12:0:0

Usnesení 25-5 NOS stanoví činovnícké mandáty krajských zpravodajů OS takto :

Krajszí zpravodajové OS zastávají své činovnícké funkce v Krajských radách Junáka s hlasem rozhodujícím ode dne svého zvolení sněmem OS odpovídající úrovně. Od téhož dne jsou nejvyššími představiteli kmene OS v jednotlivých krajích. Přijato 12:0:0

Usnesení 25-6 NOS ukládá zpravodaji NOS pro legislativu zpracovat a na příštím zasedání NOS předložit návrh na uvedení Pracovního řádu NOS a návrh nezbytných úprav Statutu kmene OS. Přijato 20:0:0

Usnesení 25-7 NOS ruší platnost služebních razítek župních zpravodajů dnem 31. prosince 2000. Přijato 20:0:0

Usnesení 25-8 NOS schvaluje českou verzi hymny ISGF (2 sloky) včetně národního dodatku (3. a 4. sloka) ve znění přijatém na 24. zasedání UNOS na Šlitrově pile. Přijato 19:0:0

Usnesení 25-9 NOS schvaluje delegaci na 33. Evropské forum v Großarl ve složení : sestry Jarmila Wolfová, Ludmila Klevetová, bratři Jiří Wolf, Alois Kleveta a vedoucí delegace Ivo Slavíček. Přijato 18:0:1

Usnesení 25-10 NOS schvaluje doplněný a upravený návrh programu 5. kmenového sněmu OS 2001. Přijato 19:0:0

Usnesení 25-11 NOS jmenuje své zástupce v sněmových komisích takto :

mandátní komise bratr Jaroslav Chládek; volební komise bratr Ivan Litomiský, zástupce v návrhové komisi bude určen po projednání s bratrem Jechem a Müllerem, zajistí bratr Žáček. Přijato 20:0:0

Usnesení 25-12 Všichni členové UNOS zpracují do 31. ledna 2001 zprávy o činnosti vlastní i svých odborů za období od 4. kmenového sněmu OS. Ucelenou zprávu o činnosti kmene OS a NOS za toto období přednese náčelník OS za všechny odbory společně. Zprávy o činnosti žup (krajů) zpracují župní (krajští) zpravodajové podle vlastního uvážení. Přijato 20:0:0

Usnesení 25-13 Jako hosté 5. kmenového sněmu OS budou mimo vybrané činovníky Junáka pozváni také zástupci čtyř na území ČR působících skautských organizací, dále pak představitelé Rady Seniorów Związku Harcerstwa Polskiego a Bractwa Zawiszy Czarnego, Slovenského Skautingu a Skautské gildy Slovenska, představitelé národních skautských gild Rakouska, Německa a Maďarska, osobně pak sestry Gerda Marie Pazdera za světový komitét ISGF a Rössle Frick za subregion ISGF Střední Evropa. Pozvaným bude poskytnut prostor k vystoupení dne 20. dubna 2001 v rámci všeobecné rozpravy. Přijato 16:0:0

Usnesení 25-14 NOS pro logo 5. kmenového sněmu 2001 přijímá s doporučenými úpravami návrh bratra Ruska. Přijato 15:0:3

Usnesení 25-15 NOS ukládá všem odpovědným činovníkům zajistit, aby návrhy na udělení českých skautských vyznamenání do termínu 5. kmenového sněmu OS byly instanční cestou zaslány organizačnímu odboru NOS nejpozději do 28. února 2001. Přijato 20:0:0

Usnesení 25-16 NOS podporuje myšlenku volného svazku skautských organizací působících na území ČR a doporučuje ÚRJ v této záležitosti převzít iniciativu. Přijato 15:0:1

Usnesení 25-17 NOS prostřednictvím zpravodajského aparátu vyzývá kluby OS k podpoře zřízení památníku R. Plajnera na Svatém Hostýně. Přijato 15:0:0

Usnesení 25-18 Na základě vlastní dobré zkušenosti doporučuje NOS, aby součástí pléna ÚRJ v příštím funkčním období byli odpovědní představitelé všech krajských organizačních jednotek Junáka, a to s hlasem rozhodujícím. Přijato 19:0:0

Usnesení 25-19 NOS schvaluje pro období do 5. kmenového sněmu OS následující kalendář akcí v roce 2001 Přijato: 16:0:0

Zasedání UNOS Praha	11. 1. 2001
3. evropské forum Großarl	14. – 21. 1. 2001
Zasedání UNOS Praha	22. 2. 2001
Zasedání NOS / UNOS Kroměříž (místo může být změněno)	23. – 25. 3. 2001
Poslední zasedání NOS Kroměříž	20. 4. 2001
5. kmenový sněm OS Kroměříž	20. – 22. 4. 2001

Náčelnictvo kmene OS děkuje touto cestou bratru Dr. Miroslavu Moravcovi za dlouholetou obětavou a nesmírně plodnou práci pro kmen OS a náčelnictvo.

„Z celého srdce, milý Kudlo, Ti přejeme ještě hodně dlouhé, příjemné a poklidné užívání skautského důchodu, který sis zasloužil jako málokdo.“

ISGF - POSELSTVÍ KE DNI PŘÁTELSTVÍ

Otevřený dopis všem vůdcům tohoto světa

24. října budou Spojené národy oslavovat 55 let své existence. Organizace spojených národů byla založena pro udržení míru a lepších vztahů mezi národy, založených na základních a rovných právech všech lidských bytostí, bez ohledu na barvu pleti, pohlaví, věk nebo vyznání. Během posledních 55 let vzniklo mnoho dobrých slibů a úmyslů. A svět se nyní skutečně stal menším, protože dnes vlastně žijeme v globální vesnici. Je také pravda, že od vzniku OSN nedošlo ke světovým válkám. Přesto je v mnoha částech světa běžně neklid. Nevinní lidé jsou sužováni nepřátelstvím nebo trpí jako rukojmí. Právě letos jsme byli svědky krutých případů etnických čistek.

V roce 1907 vznikla ještě jedna organizace pro mír a lepší svět. Od prvních dnů hnutí skautů a skautek dalo mnoha milionům hochů a děvčat nejcennější porozumění pro vzájemnou úctu, toleranci a přátelství. Dnes je přibližně 35 milionů skautů a skautek. Je to skutečně provokující myšlenka, že skauti a skautky ze zemí, které jsou ve vzájemném konfliktu, mohou společně žít v jednom stanovém táboře! To dává naději do budoucna a mládež je budoucnost.

Mnozí skauti z dřívějších let by se i logicky měli odlišovat. Odhaduje se, že více jak 200 milionů dospělých bylo členy skautského hnutí. Když bychom se mohli setkávat přes hranice jako skauti nebo skautky, tak proč ne jako dospělí?

Pouze malé množství z těchto všech dospělých je registrováno v Mezinárodním společenství skautů a skautek, ISGF (které také bylo založeno na den OSN - 24. října 1953).

Nicméně, jako prezident ISGF budu:

- žádat všechny světové vůdce, aby povzbudili naši mládež, aby účinně přispívala k tvorbě lepšího světa,
- prosit všechny dospělé s dřívějšími skautskými zkušenostmi, aby aktivně podporovali ideály skautingu,
- požadovat totéž od všech jednotlivých členů ISGF.

Nikdo se nenarodil proto, aby nenáviděl a byl nenáviděn! Všichni máme základní povinnost přinášet respekt, toleranci a lásku - a též základní právo totéž získávat! Baden - Powell, zakladatel Skautského hnutí, zavázal všechny své skauty a skautky, aby usilovali o lepší svět. Není to nemožné, pokud společně pracujeme přes hranice věků, kultury a národů.

Brusel, 2. října 2000

Niels Rosenbom, prezident ISGF

ISGF - Poselství ke Dni společenství

Před mnoha lety jeden mladý muž se náhodou stal členem místní gildy našeho Společenství. Ačkoliv jako chlapec byl nadšeným skautem, v gildě v prvních několika letech příliš aktivní nebyl. Ale jeho život se změnil v okamžiku, kdy byl zvolen předsedou místní gildy. Náhle objevil obecný dosah našeho Společenství jak v měřítku národním, tak mezinárodním. Dnes má mnoho přátel na celém světě a s potěšením může vzpomínat na několik fantastických zážitků, na události, které mu daly skvělý pocit, že hvězdy jsou na dosah rukou.

Nyní si možná myslíte: Dobrá, ale všichni nemůžeme být předsedy ISGF. Souhlasím, ale to opravdu není podstatné, protože ve skutečnosti mnoho mých velikých zážitků spadá do doby, kdy jsem pracoval v organizaci národní.

Členství v ISGF nám dává tolik příležitostí a dobrodružství, ale jen v tom případě, že jsme ochotni jak dávat, tak přijímat s nasazením všech našich dovedností i smyslů. Čas od času se setkávám se členy, kteří prohlašují, že jsou příliš staří, příliš bezmocní nebo že neznají cizí jazyky, a proto nemohou být aktivní v mezinárodním měřítku. Nepřijímám tyto výmluvy; mám

v paměti některé ze svých nejsilnějších zážitků, které jsem sdílel s velmi obyčejnými členy mluvícími jenom svým rodným jazykem, a přesto oni vykonali mnoho v daném okamžiku. Nemusíte mluvit japonsky nebo anglicky, ani nemusíte mít spousty peněz, abyste si uvědomili, že neznámý člověk je vlastně přítel, s kterým jste se ještě neseznámili. Když mluvím o věku, napadá mě dobrá definice, kterou jsem slyšel v první polovině letošního roku na Západoevropském shromáždění v Elspeetu: „Staří lidé jsou ti, kteří jsou o 10 let starší než ty sám!“ A za 10 let budou o těch 10 let starší.

V Den společenství vzpomínáme na všechny přátele v naší organizaci, na ty, které známe, i na ty, které jsme ještě nepoznali. V tento první Den společenství v novém století Vás prosím, abyste mi pomohli společně uskutečnit můj sen.

Ukázat dnešním skautům a skautkám, že zábava a získávání vědomostí i zručností, které zažili ve svých oddílech, není jen krátkou etapou jejich života, ale je to část celoživotního procesu (jak řekl BP „Skauting není jen hrou pro děti, ale je to také způsob života dospělých“).

A zároveň také pozvat všechny dospělé přátele skautingu, aby se k nám připojili. Tito přátelé mohou být nedávní nebo bývalí skauti a skautky, rodiče skautů a skautek anebo jednoduše ti dospělí, kteří chtějí podporovat ideály našeho hnutí. Ať je to kdokoliv, každý nám může pomoci dosáhnout našeho cíle: Zanechat tento svět o něco lepší, než jsme ho převzali.

PROTOKOL

ze IV. polsko-slovensko-českého setkání oldskautů v Ružomberku ve dnech 22.-24. 9.2000

Setkání se zúčastnili: Za ZHP – Krajowa rada seniorów: hm Andrzej Borodzík, hm Ludomira Ryll, pwd Wanda Kowalówka, pwd Barbara Borodzík, hm Franczisek Debski - (BZC), phm Andrzej Clapa.

Za Slovenský skauting: Václav Rubeš, Jarka Krajčirovičová. Za Skautskou gildu Slovenska: Zora Václavová, Juraj Merta Za Junák – svaz skautů a skautek ČR: Ivo Slavíček, Jiřina Adéeová, Miloš Gurecký, Zbyšek Lajczyk, František Bobek.

Předmětem jednání byla vzájemná informace a výměna zkušeností jednotlivých národních oldskautských organizací a základní informace o směřování jejich programu. Po uvážení specifických podmínek každé národní organizace bylo pro další úspěšný rozvoj skautingu dospělých doporučeno přijmout několik společných zásad:

Závěrem se účastníci dnešního setkání dohodli, že V. polsko-slovensko-české setkání OS bude v České republice a jeho organizátorem bude Junák, kmen OS.

V Ružomberku 23. 9. 2000

Za JUNÁKA – kmen OS:

Ivo Slavíček v. r.

Za Slovenský skauting:

Václav Rubeš v. r.

Za ZHP – Krajowa rada seniorów:

Andrzej Borodzík v. r.

Za Skautskou gildu Slovenska:

Zora Václavová v. r.

✍ ✍

PROTOKOL

Ve dnech 6. - 27.května 2000 ve Vyškově na Moravě se sešli vedoucí činovníci Pfadfindergilde Österreich /PGO/ a náčelnictva kmene OS Junáka COGS, aby konsultovali formy a rozsah své další spolupráce. V průběhu jednání obě strany prohlásily, že mají upřímný zájem o další úzkou spolupráci a vytvoří pro ni nejpříznivější možné podmínky.

Vyškov u Brna dne 7. května 2000

IS PGÖ

Forumgilde PGÖ

IS COSG

PN COSG

✍ ✍

ZE ZAHRANIČNÍHO TISKU**World gazette
Mondiale***Přátelství přes mosty*

Maďarští a slovenští oldskauti se setkali v Komárně již potřetí. První skautský oddíl na Slovensku založil v Komárně Sandor Karla. Obě gildy se sešly u jeho pamětní desky. Při této příležitosti je doprovázeli skautky a skauti z obou zemí. Dále následovala návštěva Benediktýnského kláštera. Později se program rozdělil do dvou skupin. Mladí se společně věnovali hrám a starší besedovali a vyměňovali si názory. Ke společnému obědu byla oblíbená gulášová polévka. Odpoledne si všichni prohlédli město a poté Maďaři přešli hraniční most, aby stihli vlak do Budapešti. Tato setkání přes dunajský hraniční most budou pokračovat.

Dívčí skauting na Ukrajině

Asociace dívčího skautingu byla založena na Ukrajině v roce 1995. Dívčí skautské oddíly jsou založeny ve více jak 20 městech. Činnost Kanceláře Dívčího Skautingu v Kyjevě je poslední dva roky podporovaná Gildou svatého Jiří z Norska společně s Asociací Norských Skautů a Skautek a organizací YWCA. Asociace Ukrajinských skautek (AUG) vypracovala vlastní program a systém výchovy vůdkyň ve spolupráci s Norskem. AUG je národně uznávána jako nepolitická organizace pro mládež. Prezidentkou AUG je velmi mladá a průbojná Anja Gulevskaja. Až do roku 1998 měla kancelář ve svém pokoji v domě rodičů, protože si nemohla dovolit platit nájem za kancelář, nicméně potřebovala více zařízení a větší kancelář. Proto norští skauti a oldskauti finančně pomohli AUG k založení vlastní kanceláře.

Během poslední světové konference WAGGGS v Dublinu byla AUG uznána za přidruženého člena.

Norsko bude podporovat mladou asociaci skautek ještě během roku 2000. Dá se předpokládat, že příliv nových členek pak umožní platit náklady jejich nové kanceláře z vlastních členských příspěvků.

Chata Austria

Rakouská národní gilda pomáhá již řadu let bratislavské gildě na projektu pro hendikepované skautky a skauty. Byly uspořádány tři tábory v Klosterneuburgu u Vídně a rakouští oldskauti pomáhali oddílu skautek a skautů v Institutu pro hendikepovanou mládež v Bratislavě.

Jejich posledním dobrým skutkem bylo předání chaty hendikepovaným bratislavským skautkám a skautům. S finanční pomocí několika rakouských gild byl zakoupen hotový domek, převezen do Bratislavy a zde sestaven. Oficiální otevření chaty Austria bylo letos v červnu za účasti oldskautů z Rakouska, Slovenska, sponzorů a mladých skautek a skautů. Byl to prostý, ale velmi dojemný obřad za krásného počasí a s velmi šťastnými účastníky, který naznačil, jak může být přátelství přes hranice vynalézavé.

Z KLUBŮ**SVOJSÍKŮV ODDÍL***5. družina - Severočeská*

měla svojí 17. schůzku na podzim v areálu kempu Srbsko v Českém ráji. Je to objekt, o který usiluje ORJ v Mladé Boleslavi, aby se alespoň něco z rozkradeného majetku bývalého SSM dostalo do skautských rukou. V páteční večer zasedala družinová rada a všichni pak zasedli k táborovému ohni. V sobotu dorazili další účastníci schůzky z okresu libereckého, semilského, jabloneckého, českolipského, děčínského, litoměřického, ústeckého a místní z okresu mladoboleslavského. Protože se blížil státní svátek, narozeniny republiky, pozdravili jsme vztyčenou vlajku státní hymnou. Hymny měly své zajímavé osudy. Nejstarší je britská, vznikla už v roce 1825. Její nápěv posloužil i pro hymnu americkou, německou a ruskou. Naše hymna se zpívá a hraje od roku 1834. V anketě Mladé fronty se dotazovaní přiznávali, jak mocně na ně působila v historických letech 1945, 1968, 1989 či při sportovních vítězstvích. Mladší generace už hymnu v takové vážnosti nemá. Potomci českých emigrantů v Británii dali přednost filmovému představení před setkáním s krajany: „Wy se tam jako jindy - wopijete a budete zpívat to Newim gde bydlim.“ Ke každé schůzce patří i vzpomínky na ty, kteří už skautskou stezku dokončili. Tentokrát to byl bílinský bratr Mucín - Lapáček a legendy českého skautingu - liberecký bratr Tom - Tomsa. Zemřel v 94 letech. Neumírají jen lidé. V Českém ráji zahynula letos ve vichřici i památná Semtínská lípa. Konečně jsme měli v ruce knihu člena družiny br. Kave - Lešanovského „Se štítem a na štítě.“ Zachycuje persekuci skautů bolševickým režimem.

Demokracie je diskuse, říkával TGM. Družinové diskuse se zúčastnil i náčelník chlapeckého kmene br. Riki - Šmajcl. Všechny nás trápí současná krize českého skautingu. Příští sněm bude znamenat výměnu činovníků ústředí. Generace skautských pamětníků nemá ambice na vedoucí místa v Junáku. Jsme však přesvědčeni, že máme k budoucnosti hnutí co říci, a že náš hlas - i když nebude vždy akceptován, by měl být konečně aspoň slyšen.

Sir

PODZIMNÍ TOULKY BUBLAVOU

oldskautů ze západočeské župy

Tak by se dalo nazvat podzimní víkendové setkání ve dnech 13. až 15. října 2000 v pěkném prostředí penzionu chemických závodů v Sokolově. Uskutečnilo se na samé výspě Čech, jen co bys kamenem dohodil a jsi za "čárou". Skoro propojená česká Bublava s německým Klingentalem tě nevaruje jako dříve hranicí či zátarasy nebo "přísně bdělými pohraničníky, natož pak rozdílem v úpravě obydlí či zahrádek, A to potěší! Ještě před desíti léty strašily na české straně následky skoro vylidněné pohraniční obce.

I takové příjemné poznání bylo součástí našeho víkendového pobytu.

Sobotní putování česko-německou krajinou (nedbající na hranice) pod modrou oblohou v čase indiánského léta nemělo chybu. Obzvlášť, když jsme na německé straně objevili pečlivě vybudovanou "Lesní hru" s jednotlivými zastávkami (přímo v lese) s českým návodem: Např.

- klepni si a poznej různé druhy dřev,
- vylez na posed a koukni na tu krásu,
- poslouvej přes kornout zvuky lesa,
- změř svůj skok s délkou skoku lesních zvířat,
- poznej podle hmatu, co je v šuplíčkách.

Pečlivě jsme si všechna zastavení prošli,

vyzkoušeli a poznamenali do notýsků (nápady se budou hodit pro naše skautíky). Další průběh trasy byl zvládnut na jedničku a rádi jsme si přiznali, že nám to ještě dobře šlape.

Stejně pečlivě jako pěší trasy, připravil bratr Nal i náplň večerních posezení. V pátek mezi nás přišel člen Horské služby, který vyprávěl o službě v této oblasti. Ačkoliv nejde o žádné velehory, v zimě tu mají plné ruce práce, jak s ošetřováním úrazů, tak s vyhledáváním zbloudilých turistů - běžkařů. V sobotu večer nás navštívil starosta Bublavy a při jeho emocionálním vyprávění jsme pochopili, proč toto příhraniční město se konečně probouzí ke společenskému životu. Elán, poctivá práce a snaha o vybudování nabídek pro turistický ruch už nesou na Bublavě své plody. Dokonce jsme měli i možnost nahlédnout do kroniky tohoto města (kterou pan starosta přinesl sebou). V roce 1946, po odsunu německých občanů, bylo prakticky vylištěno. Nové osídlení takto uvolněného prostoru začalo psát novou historii pohraničí. Je dobré scházet se i na takových místech, jako je Bublava. Dotknout se naší stále citlivé česko-německé historie i jejího současného pokračování. Naše západočeská župa je si toho vědoma a těšíme se, že se i nadále, díky obětavým organizátorům (jak tomu bylo tenkrát u bratra Jury Bártíka - Nala) podaří na svých setkáních spojit jak prvky přátelství, turistiky, současného skautského dění i historie místa konání srazu.

Bylo to pěkné setkání a přála bych je, i doporučovala, všem župám a jejich OS klubům. ·

151. OS ČESKÁ LÍPA

(*Česká Lípa*) K pravidelným měsíčním schůzkám se schází malý počet členů. Ten se v podzimních dnech ještě ztenčil. Skautská

stezka br. MUDr. Resla - Žorže skončila. Málokdy chyběl při akcích klubu, aktivně přispíval do programu besedami o zdraví, což jest pro oldskauty jistě důležité téma. Skautovat začínal před válkou ve Strakoncích. Nechyběl při druhé ani při třetí renesanci skautského hnutí v České Lípě. Dlouho byl činný jako zdravotník okresní rady.

K letním aktivitám klubu patří i návštěva letních táborů. Hostitelem při besedě u ohně bývá vůdce klubu br. Bobr - Šašek.

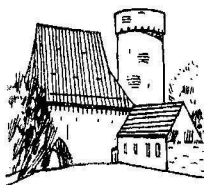
Oldskauti nemohli chybět při oslavách stále více opomíjeného státního svátku 28.října. Vždyť to byli právě skauti, kteří tu, po válce zasazenou lípu Svobody, symbolicky opatrovali v době, kdy tento den byl degradován na Den znárodnění. Tento den i na některých objektech státní správy chyběly vlajky. Nechyběla ovšem na skautském domě. Tam o ní projevil „zájem“ neznámý zloděj, který pod rouškou noci ulomil žerď a vlajku ukradl, snad proto, aby se do ní mohl zachumlat a dát tak najevo vlastenectví. Mládež o tomto svátku republiky mnoho neví. Škoda, i některé skautské oddíly jeho existenci pečlivě utajují. Vždyť ani říjnová čísla Skautingu a Skauta - Junáka o tomto dni nepřinesla ani zmínku.

Sousední liberecký okres si připomínal 80. výročí vzniku skautingu. Při té příležitosti instaloval v muzeu výstavku, kterou si prohlédli i někteří českolipští oldskauti. V Liberci se také konala přehlídka návrhů na nové skautské kroje. Mezi mladými diváky se vyskytovali i oldskauti. Na návrzích se podílel i tvůrce uniforem Hradní stráže Theodor Pištěk. První „model“ předváděla světluška, a potlesk, který provázal její první kroky na předváděcím molu, ji poněkud překvapil. Oldskauti nosí u nás hnědý šátek, ale ve světě tato věková kategorie používá pro

šátek barvu oldskautů - barvu modrou. V posledním krojovém předpisu byla i pro naše oldskauty tato barva pro některé příležitosti připuštěna.

139. klub OS Tábor

Srpen 2000

(*Tábor*) O prázdninách měly naše výlety mimo tradiční cíle do Harrachovky a Příběnic, jeden nový, do Votic, kde je Stanice pro poraněná zvířata. Exkurze do této „staničky“ byla zajímavá a trochu smutná, neboť některá zvířata již zpět do volné přírody nemohou (čáp bez křídla, zraněný elektrickým vedením, se neuziví). Mláďata výrů se ovšem vracejí po odchování všechna. Byli jsme i na místním hřbitově, kde je kopie Božího hrobu v Jeruzalémě. Bohužel, poslední „tečka“ našich výletů – oběd v restauraci – se nevydařila. Hospoda jedna, jídlo pod psa, zato ceny astronomické!

Září 2000

Bylo jako vždy ve znamení setkání jihočeské župy v Novosedlech. I když bude zcela určitě psát Herma, neodpustím si pár slov ani já. Protože se všichni za těch 5 let (i víc) známe, je toto setkání stále srdečnější. Firma FRED se letos opět vytáhla – nejen výrobou upomínkových destiček s textem, ale především autodráhou s magnety. Začínáme totiž trochu mezi kluby (Strakonice a Tábor) soutěžit, kdo na sebe jakou novou herní disciplínu vymyslí. My jsme v červnu vymysleli „chmatátovník“, zhášení svíčky, tangram (skládačka). Oni letos k osvědčenému frňákovníku přidali Kimovku, skládačku fotek herců i se jmény a výše jmenovanou autodráhu. Dostat autíčko z bludiště pomocí vespod umístěných magnetů vyžadovalo citlivou

ruku i souhru všech soutěžících. První místo v soutěžích získalo Spálené Poříčí, my jsme urvali druhé a třetí. Domáci tentokrát byli až za námi.

Sir

Po soutěžích jsme se výborně bavili. U táborového ohně nás Strakoničtí pobavili zdramatizovanou písní „Když jsem já sloužil“. Láďa Václavík byl coby čeledín, sloužící „v Táboře na dvoře“ a s bičem prohánějící kvákající a bučící vysloužená zvířata – prostě neodolatelný. Rovněž duo Vágner s písní Lojza a Líza (zpívali Fešáci) bylo úspěšné. My jsme přispěli k zábavě jednak už známou písní o Don Špagátovi s perfektním výkonem Juraje Vančaty a nově připravenou pimprlovou scénkou o Jeníčkovi a Mařence v moderním pojetí. Prostě jsme si hráli a bavili se jak za mladých let. Svým vlčáckým číslem přispěl i župan Navik a na Jurajovi jsme ještě vymámili „Smrčky“.

Videokazetu, kterou natočil náš bratr František Fulín ze společného setkání v Novosedlech, jsme předali Strakonickým jako poděkování za vše, co pro nás připravili, včetně guláše, zákusků, kávy a dárečků. Oba naše kluby tedy mají na památku videozáznam a kromě toho do kronik spoustu fotografií, v určitých klíčových okamžicích jsme slyšeli rachot spouští mnoha fotoaparátů.

Každoročně tradičně opakovaná setkání jihočeských oldů v Novosedlech mají úspěch, svědčí o tom nejen stálý zájem a účast vždy nejméně šedesáti členů, ale i přítomnost starosty Novosedel (letos dokonce obou, starého a nového) a dvou bratrů z Fanderlikova oddílu. A že nás setkání bere za srdce, svědčí verše pořičské sestry Básničky, které by stály za zveřejnění v Kmenových novinách. Nás z Tábora jelo, i přes ubývající řidiče a zdražený benzín, patnáct. Tímto vzdávám všem Strakoníčákům velký dík!

Říjen 2000

Dne 7. října zahájili ve Strakonících výstavu k 80. výročí založení Skautingu. Chtěli jsme jet, na vernisáž, ale nespolehlivostí českých drah jsme se dostali do Strakoníc, jako Švejk, přes Protivín za 5 hodin. Velký dík za trpělivost strakonických oldů, kteří nás čekali na nádraží třikrát s auty, než se nás dočkali. Vinu na zpoždění měla porucha na lokomotivě. Skautskou výstavu ve strakonickém hradu jsme přesto zhlédli a potěšilo nás, že je všude vidět práci i výrobky oldů, včetně vzpomínek na Grossarl. Zajímavý byl i velmi obsáhlý almanach.

Babinec

Naše spolupráce s Dětským domovem pokračuje, i když trochu jinak. Věnovali nám pytel „demode“ svetrů, které pečlivě pářeme a přetváříme na nové teplé ponožky. Část půjde zpět do dětského domova, část, po loňském úspěchu, rozprodáme mezi sebou na konto adventního koncertu. Po zkušenostech jsem letos vyrobila „objednávkový list“, takže pleteme dle přání a velikosti. Díky také bratrovi Jirkovi Fuxovi z Písku máme přísun čalounických zbytků (nejen my, ale i klub ve Strakonících a Spáleném Poříčí), zájem byl letos o polštářky (vloni o tašky), Dům dětí nám daroval rouno, takže polovina polštářků půjde i k nim. Už teď ale vím podle zájmu, že na kontě bude nejméně 500 Kč.

28. říjen

jsme oslavili s táborskými turisty a Sokolem u lipky, kterou jsme před třemi roky společně zasadili. Teď nás čeká už jenom adventní schůzka, pochod do Příběnic a rozloučení se starým rokem.

Malý dobrý skutek

Je vlastně naší hlavní klubovou náplní, a tak jsme odeslali na prosbu, zveřejněnou v časopise Vlasta, do dvou školních zařízení pomoc v podobě materiálu, zbytky vlny, příze, odstřížků, stuh apod. Šlo o mateřskou školu ve Frýdku Místku a Ústav sociální péče v Nalžovicích pro jejich rukodělné práce.

HAJOS

Klub OS Strakonice

Setkání klubů u Novosedlech.

(Strakonice) Pracovní schůzka klubu OS Strakonice začala dne 4. září 2000 již po 7. hod. ranní, aby bylo možno dokončit všechny nezbytné přípravy.

Hosté se sjížděli mezi 9. a 10. hod. Po malém občerstvení byl nástup ke vztyčení vlajky. Br. Václavík přivítal všechny přítomné a seznámil je s programem dne. Kromě tradičních hostů z Tábora, Spáleného Poříčí, Písku, Prachatic, Blatné a Bechyně, přivítal i dva bratry z oddílu V. Fanderlika.

Po zaseknutí sekery byl pracovní den zahájen. Dopoledne to byly soutěže a hry tříčlenných družstev. Novinkou mezi známými soutěžemi byla magnetická hra, jež spočívala v dopravě havarovaného autíčka uličkami bludiště do autodopravy. Dráhu autíčka bylo nutno řídit taháním provázků za magnet ukrytý pod panelem dráhy. Také úkol, sestavování podobizen dobře známých našich i cizích herců z rozstříhaných nestejných dílků, byl nový a zábavný. Frňákový test, koskovrh, kuželky, kroužky, šipkometry, hody pytlíky s pískem na cíl i Kimova hra, zaujaly soutěžící jako v předchozích letech.

Mezi obědem rozhodčí počítali dosažené body družstev a pak odpoledne, když byl slavnostně zapálen táborák, byly výsledky vyhlášeny. Prvenství si tenkrát strakonická družstva neodnesla.

Zato se ale setkaly s úspěchem zábavné scénky zahrané na známé písničky: „Když jsem já sloužil...“ a „Líza a Lojza“. Táborští oldskauti se představili scénkou novodobé pohádky o Jeníčkovi a Mařence z perníkového paneláku a pak ještě zpívanou baladou.

Kytara bratra Sama doprovázela písničky, mezi nimiž nemohla chybět: „Už ty smrčky osekali...“ Br. Navik z Prachatic také přispěl do programu a tak odpoledne neúprosně ubíhalo.

Opět byl nástup k sejmutí vlajky, loučení v sevřeném kruhu a pak jen zamávání na rozloučenou s příslibem příštího setkání. Den se vydařil a spokojeni byli všichni.

Herma

VZPOMÍNKA NA NOVOSEDLY

A teď trochu od začátku...

Jak to vlastně bylo dnes?

*Ráno v sedm vyjeli jsme,
hodně jsme se těšili,
že nám bude slunce svítit,
bychom ten den užili.*

*V Novosedlech jsme moc rádi,
zapomenem na starost,
každý se zde vydovádí,
radosti je dost a dost.*

*Vážíme si Vaší práce
toto všechno připravit
a společně s všemi skauty
to setkání oslavit.*

*Závodíme jako děti,
soutěžíme o sto šest,
vítězové mají diplom,
poraženým patří čest.*

*Zapomenem na problémy,
co nás bolí, přestane,
hrajeme a zpíváme si,
pohodička nastane.*

*Díky, vřelé díky. za to,
že jsme Vás kdy poznali
a dnes jsme se s Vámi všemi
v Novosedlech shledali.*

*Budeme mít co oplácet,
proto brzy přijedte,
na zdražení pohonných hmot
raději moc nehleďte!*

*Vždyt přátelství stojí za to,
ono platí víc než zlato ...*

Ví to bratr, sestřička i poříčská

Básnička

*Omlouvám se, celá báseň byla dlouhá téměř jako
Homérova Iliada, a tak jsem zařadil alespoň její
závěrečnou část.*

Gog

Návštěva klubu z Anglie

(Strakonice) Za pomoci zahraniční zpravodajky náčelnictva OS jsme dostali adresu členky Gildy - sestry Fay Daly a od roku 1996 si několikrát během každého roku dopisujeme.

Letos na jaře projevila Fay přání navštívit naši republiku a setkat se se členy klubu OS Strakonice. Tak se stalo, že jsme se 14. srpna poznali - přivítali jsme Fay a jejího manžela Mika u nás ve Strakonících a po krátké prohlídce zdejšího hradu se oni pak zúčastnili schůzky klubu. zazpívali jsme jim české písničky a jim se mezi námi líbilo.

Na druhý den jsme je pozvali na výlet na zámek Hlubokou. Přesto, že jsme již několikrát v zámku byli, znovu jsme byli uchvázeni krásou interiérů jednotlivých sálů - ať je to nábytek, dřevořezby, obrazy, lustry, sklo, porcelán, gobelíny, rozsáhlá knihovna a lovecké trofeje. Od průvodkyně jsme se dozvěděli historii zámku a jeho majitelů. Pro naše hosty jsme opatřili pěknou obrazovou a textovou publikaci v angličtině. Pak jsme ještě obešli zámek

zvenčí parkem a plni dojmů jsme se vraceli do Strakonice.

Další výlet jsme dohodli na pátek. Fay a Mike přijeli pronajatým autem z jejich hotelu z Plánice, kde byli ubytováni, zase do Strakonice a společně jsme pak jeli do Písku. Tam jsme navštívili městské muzeum, které je v zámku. Byli jsme překvapeni spoustou exponátů, které jsou rozloženy podle historických období našich dějin i současnosti - pravěké nálezy, rýžování zlata, rybářství, platidla, vojenské i civilní obleky, školství, loutkářství, dobové figuríny, obrazy, vynálezy a mnoho dalších zajímavostí.

Pak jsme ještě ukázali našim přátelům jedinečnou památku města - nejstarší kamenný most v Čechách.

Po obědě a odpočinku jsme se vrátili do Blatné, se zámkem vybudovaným z původní vodní tvrže. Okolo zámku je rozsáhlý park, kde se volně procházejí daňci, kteří se i od nás nechali krmit tvrdými rohlíky.

Prostory zámku jsme prošli s průvodkyní, která nám pověděla historii i současnost zámku, navráceného po roce 1992 rodině Hildprandtů, z nichž žije 84letá baronka a její dvě dcery. Paní baronku jsme viděli na malovaném portrétu v jejím mladém věku, a byla to skutečná krasavice. Také v tomto zámku jsme obdivovali krásné expozice a umění našich předků.

Poslední setkání s anglickými přáteli bylo opět v pondělí, kdy přijeli na naši schůzku klubu. Jistě bychom jim byli chtěli říci mnohem více, ale jen dva členové klubu se s nimi mohli domluvit anglicky. Společně jsme pořídili fotografické snímky, srdečně se s nimi rozloučili a domníváme se, že se jim mezi námi líbilo, jak svědčí jejich dopis s poděkováním a v něm se již těší na příští návštěvu u nás.

Herma

ZDAŘILÉ ODPOLEDNE

Kybova diashow

(Pardubice, Nemošice)

Počátkem listopadu ke svým sedmdesátinám a padesáti pěti skautským létům uskutečnil br. Jiří Klaban - Kyb ve spolupráci s 12. střediskem Polaris

setkání generací, tzv. Pětigen.

Sešlo se na 80 účastníků, kteří se zájmem shlédli poutavou „diashow“ dokumentující přebohatou šíři Kybova „záběru“, prohlédli si výstavu historických zajímavostí, poblahopřáli a předali nesčetné dárky a zazpívali nejen oslavenci, ale i všichni všem.

Při slavnostní části zdařilého odpoledne, kterou podpořili svojí účastí i br. Břicháček - Gigant a Zapletal - Zet, Kybův „spoluharcovník“ od klukovských let. Jubilantu byla předána stříbrná syrx za jeho celoživotní zásluhy o rozvoj skautingu všech věkových kategorií.

Joe

LANŠKROUNŠTÍ OLDSKAUTI

Něco z historie

Třetí znovuoobnovení skautské činnosti v roce 1989 bylo spontánní, ale přineslo to i leckde problémy, hlavně generační. Otázky pochopení se ne všude podařilo uspokojivě vyřešit. Najednou zde byla síla bývalých skautů, často i důchodového věku, jímž jejich stáří a často i různé neduhy nedovolili pracovat s mládeží, ale odmítali jít do starého železa.

V Lanškrouně se oldskauti začali probouzet v průběhu roku 1993, když do té doby pracovali nárazově jako činovníci ve střediscích. Začali jsme tím, že jsme chodili na výlety a postupně jsme zavedli řád a pravidelnost do naší činnosti. Pomáhali jsme stavět tábory a budovat naši základnu v Anenském dvoře. Věkové rozložení

vyznívalo ve prospěch takzvaných "Pětačtyřicátníků", kteří tvořili a tvoří větší část členů OS. "Osmašedesátníci" totiž z počátku pracovali jako vůdcové, ale postupně hlavně pro existenční problémy jeden po druhém odpadali a dnes bohužel nepracuje aktivně již ani jediný.

V našem klubu se postupně registrovalo i několik příznivců skautského hnutí, kteří v mládí neskautovali, a až v důchodovém věku skládali skautský slib.

V současné době pomáháme ve středisku jako různí rozhodčí, pořádáme veřejné závody pro mládež a jsme tam, kde naše síly stačí. Za sedm let naší činnosti jsme uspořádali padesát výprav a desítky jiných akcí. Náš klub patří mezi nejaktivnější ve Východočeské župě. Ne všechno se nám daří. Nejpotřebnějším počinem by bylo omladit naše řady, abychom při dalších výročí nemuseli vzpomínat zašlých sláv, aby heslo "Jednou skautem - navždy skautem" bylo naplněno.

Ken

Zpověď samoty

Nechápu, jak jsem mohl o víkendu sedět doma u televize, když se dá přeci dělat tolik lepších věcí.... Když sedím u ohně a dívám se do plamenů, připomíná mi to můj první skautský oheň. Bylo to na Zubrovce. Tehdy jsem poprvé vázal na své uzlovačce (a mám ji ještě dnes) a poprvé slyšel o Ohnivci. Dříve jsem se dozvídal o skautování jen tak nějak z doslechu, tušil jsem, že to pro mě bude něco nezapomenutelného, báječného.

Od těch časů jsem se změnil. Nedokážu přesně říci, jak, nevím to, ale vím, že to je určité k lepšímu. Dřív jsem z písničky vnímal jen text a melodii. Ted vnímám i něco třetího, jiného. Nějaký vnitřní cíl. Mám štěstí na dobré lidi. Venku se totiž každý chová jinak než doma. Všichni jsou si bližší a jakoby se znali. Nedokážu vypsát své pocity. Nejde to, ale jsem rád že mohu

aspoň málo svěřit papíru. Cítím jakýsi divný tlak, vyšší cit nebo tak nějak! Nechápu, jak jsem mohl...Jinde se mi občas smějou a ukazují si na mě, ale venku mi to nikdo neudělá. Víím, že mám štěstí na dobré lidi a modlím se, aby se mnou i dále zůstalo. Konečně jsem někde našel opravdové kamarády. Ted' se musím držet správné cesty a nesejít z ní. Má sestra, také skautka, je mým vzorem. V mnohém mě změnila, ona a mnoho dalších. Nemohu vyjmenovat všechny, ale všem vám moc děkuji. Víím, co jste pro mě udělali.

Chytrolín

(Ze záznamů Vigilie - Kozlův Kukr, Táborovej Kozel č.3, I. ročník 1994.)

VALDEK

Po Brdech se chodí pěšky

Ve dnech 28. - 30. července 2000 uspořádala západočeská junácká župa třídní výpravu s názvem BRDY. Na programu bylo putování po Brdech, návštěva významných míst, odborné přednášky a společná posezení. Doprava vlastními auty. Pozval mne Jindra Novák.

Pátek

Sraz účastníků byl v 11 hodin u sokolovny v Komárově. Ubytování ve vojenské zotavovně Valdek, kde bylo také zajištěno stravování. Po obědě následovala prohlídka zříceniny stejnojmenného hradu.

Potom následovala vycházka kolem Červeného potoka k vodní nádrži Zásalská u Neřežína, vybudované v r. 1959, o ploše 14,8 ha, s max. hloubkou 13,4 m. Večer byla zajímavá přednáška RnDr. J Sofrona o geologickém vývoji a brdské flóry s promítnutím diapositivů charakteristických rostlin. Večerní program pokračoval posezením u ohně, spojeném s opékáním buřtů a zpěvem.

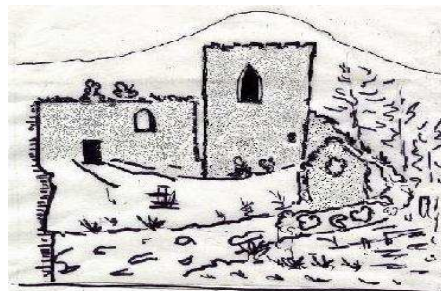
Sobota

Po vydatné snídani jsme vyjeli k Pílské vodní nádrži, vybudované v r. 1751 o rozloze 22,8 ha, o hloubce 16,9 m, sloužila jako zdroj vody pro příbramské doly. V současné době využita pro vodárenství a sportovní rybníkářství. Dalším cílem bylo polní letiště, již nevyužívané, ze kterého v roce 1938 odletěl prezident Beneš do exilu. Dále jsme se zastavili u bunkru, který byl vybudován jen pro cvičné úkoly vojenské, opět jsme popojeli na cílovou plochu poblíž plochého vrcholu Tok (865m); na této cílové ploše jsme viděli bujnou vegetaci. Další zastávka byla u loveckého zámku U tří trubek, vybudovaného v r. 1891. V každém režimu sloužil jako ubytovací zařízení pro vojenskou generalitu. V roce 1930 mj. zde nocoval prezident Masaryk při své účasti na ostrých střelbách. Dále jsme se zastavili na dalším brdském vrcholu Praha (862 m) s meteorologickou stanicí 50 m vysokou a vojenskou stanicí. Poslední zastávkou dnešního dne byly Padrtšské rybníky, které byly založeny v 18. století. Po celý dnešní den nás provázelo deštivé počasí, to značně ovlivnilo hlavně rozhled po krajině. Po večeri program pokračoval besedou s autorem knih o Brdech br. Janem Čárou. Vyprávěl velmi zajímavě o Brdech. Jeho publikace jsou velmi pěkně zpracovány. Další zajímavé povídání o brdské fauně měl pan Jan Šefl, hajný v.v.

Neděle

Dopolední program pokračoval prohlídkou hradu Valdek s odborným výkladem. Dozvěděli jsme velmi zajímavé informace nejen o vzniku, ale i o přestavbách tohoto hradu. Následovalo volno na procházky po okolí, případně na sbírání hub. Celý výlet končil obědem. Organizátoři poděkovali správci objektu a obsluhujícímu personálu. Lze bez nadsázky konstatovat, že strava byla výborná. Akce byla velmi dobře

připravena díky zejména obětavosti br. M. Drechslera.

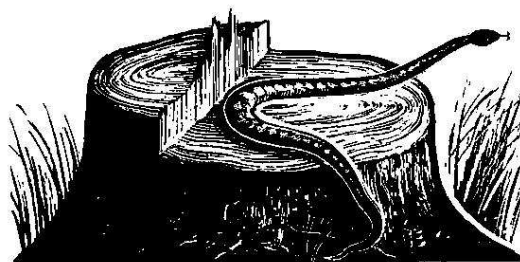

Valdek je to gotický hrad vybudovaný v první polovině 13. stol. Prvními majiteli byli páni Zajícové z Valdeka. Pak hrad vystřídal několik majitelů. V 16. stol. byl zčásti renesančně upraven, dále nebyl udržován a r. 1623 je uváděn jako pustý. V 19. století byl v duchu dobového romantismu částečně opraven. Dodnes je zachována pouze mohutná, zřícenina paláce, několik vedlejších budov a pobožených hradeb. Valdek se vyskytuje ve stejnojmenné divadelní hře Václava Klimenta Klicpery, také Karel Hynek Mácha chtěl věnovat tomuto hradu rozsáhlý román, z něhož se zachovaly jen fragmenty. Hrad leží ve vojenském výcvikovém táboře a není veřejně přístupný. Min. obrany v současné době provádí opravy hlavní věže.

Poznámky:

- Ve vojenském prostoru v jižní části, u silnice mezi Borovnem a Míšovem, mimo domy pro sovětské vojáky byly zde v době totality šachty pro rakety. Ty byly po odchodu sovětských vojsk zasypány.
- Celý vojenský prostor byl v době 2. světové války majetkem německého Wehrmachtu. Říká se, že v případě zrušení Benešových dekretů by se tento prostor stal majetkem Německa.

Harry

ADVENTNÍ KONCERT

u kostele sv. Voršily

Rok opět utekl a je zde advent. Jako již v minulých letech uspořádaly společně Stavby silnic a železnic a.s., Kulturní rada Junáka a Výbor Klubu aktivního stáří při SSŽ adventní koncert. Letos se konal opět u Voršilek. Prostor kostela se naplnil hodnou chvílí před začátkem, a tak jsme si mohli vyslechnout jednu „tréninkovou“ skladbu navíc. Do lavic a přistavených sedadel ve vytopeném kostele usedlo na 270 zájemců o starou hudbu, většinou starších posluchačů. Oldskauti a členové Svojsíkova oddílu tvořili nezanedbatelnou skupinu.

Koncert zahájil br. Mirek Dany Pergler, dlouholetý organizátor těchto setkání. Uvítal vedení i zaměstnance SSŽ, členy Klubu aktivního stáří i skautskou veřejnost. Jako nejvýznamnějšího hosta uvítal skauta, doyena diplomatického sboru a Apoštolského nuncia, Monseigneuru Giovanniho Coppu, kterému předal kytici a osobní dar, publikaci o Karlově mostě v italštině.

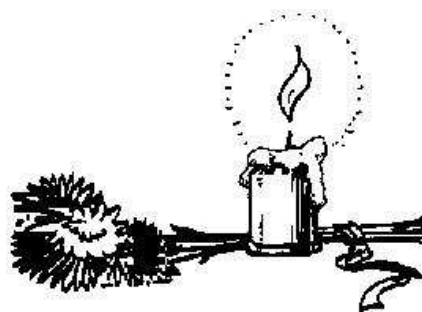
S velkým zájmem jsme vyslechli Te Deum-intrádu, Gregoriánský chorál Adeste fidelis, dvě skladby z kancionálu Franusova“ In natali Domini a Nobis est natus hodie, z kancionálu Benešovského Zvěstujem vám radost a od Jana Trojana Turnovského Všichni věrní křesťané a Sonatu od Pavla Josefa Vejvanovského. Závěrečnou a vrcholnou skladbou byla Česká mše vánoční „Hej mistře“ od Jakuba Jana Ryby. Účinkovali sólisté Zuzana Bártová soprán, Daniela Demuthová alt, Michal Foršt tenor, páter Jiří Kusý bas a Josef Kšica varhany. Sbor a orchestr Českých madrigalistů řídil profesor František Xaver Thuri.

Na ukončení br. Pergler poděkoval řádu Voršilek za propůjčení prostor a popřál všem mnoho úspěchů a životních sil do

třetího tisíciletí; dále vyzval účastníky k zazpívání chorálu Sv. Václave. Chrámem zaznělo 300 přítomných hlasů.

Na charitativní účely bylo vybráno 9250 Kč. Ještě hodnou chvílí postávali účastníci před kostelem, aby si sdělili své dojmy a popřáli si navzájem všeho dobrého.

Gog

TRADIČNÍ SETKÁNÍ

Pražské družiny SO

Sešlo se nás celkem patnáct. Mnozí jsme se viděli včera na adventním koncertě, a tak po cestě doznivaly zážitky na něj. Jak jsme se blížili k naší borovici v Šárce, přibývalo spíše vzpomínek na ty, kteří se tentokrát nemohli účastnit. Bylo teplo a cesta byla pěkně rozmáčená. Borovice nám již pořádně přerostla. Rok od roku je stále vyšší, své svíčky můžeme umísťovat již pouze na nejnižší řadu větví, výše nedosáhneme.

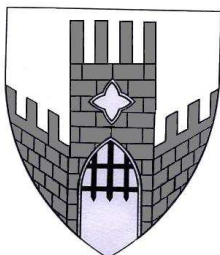
Líba všechny srdečně uvítala, Hanička nám pomohla vzpomenout si na ty, kteří již přijít nemohou. Podepsali jsme pozdrav do družinové kroniky, ochutnali přinesené cukroví od některých sestřiček a zazpívali si několik koled. Jednu, „Veselé vánoční hody“, se nám podařilo zazpívat dokonce dvakrát, jak jsme zjistili podle záznamu.

Schůzku jsme zakončili písní „Dávno již“ v gilwellském kruhu. Tmou s několika hvězdami nad hlavou a blikajícími letadly přistávajícími na letišti v Ruzyni jsme se po kluzké cestě vraceli ke konečné tramvaje.

Gog

VYŠKOV

Trochu historie neškodí

Údolní niva v povodí řeky Hané spojuje dva geologické celky, na západě Český masiv a na východě Karpatskou soustavu. Touto sníženinou Vyškovské

brány procházely odedávna obchodní cesty z Polska do Rakous a Uher. Ve středu této strategické oblasti leží město Vyškov.

Naše město

První písemný záznam o Vyškovu pochází sice až z roku 1141, ale četné archeologické nálezy dokládají jeho raný původ. V roce 1248 Václav I. věnoval Vyškov biskupu Brunovi a roku 1267 se píše o Vyškově jako o městě. Od té doby byl majetkem olomouckých biskupů. Počátkem 15. století byl Vyškov obklopen hradbami a městu dominoval gotický hrad. Toto biskupské vlastnictví města se projevilo na jedné straně všestranným rozmachem, na druhé bylo později právě z těchto důvodů husity obleženo, dobyté a vypáleno. Podobný osud stihl Vyškov i za třicetileté války. V 15. století se stal na 50 let sídlem olomouckých biskupů za ztracenou Kroměříž. Nebývalý rozkvět města nastal pod správou biskupa Karla Lichtenštejna. Vyškovu se tehdy říkalo Moravské Versailles. Roku 1753 stihl město i zámek zhoubný požár. Biskupové sem postupně přestali investovat. Jejich ochranným městem zůstal Vyškov až do roku 1850, kdy se stává sídlem okresu.

Po vzniku Československé republiky nastává růst města, na předměstí byly vybudovány letecké Žižkovy kasárny. Od té doby se traduje výrazné spojení města s armádou. Po druhé světové válce, která rovněž značně poškodila město, zde postupně vyrostla Vysoká vojenská škola.

Počátky skautingu

Ve Vyškově sahají do roku 1919, kdy prameny hovoří o oddílu chlapců hlásícímu se k organizaci Junák-český skaut. V roce 1921 se podařilo br. Kuchtíčkovi založit ve spolupráci s brněnskými skauty další oddíl, tentokrát však jako součást konkurenčních Čs. Baden-Powellových skautů. Zpočátku to skauti neměli ve Vyškově snadné, veřejnost je nepřijala a vyškovský Sokol v nich viděl konkurenci, která mu přetahuje členy, a snažil se tudíž přimět všechny chlapce, kteří se věnovali skautingu i sportování v Sokole, aby svou činnost ukončili.

V roce 1924 vznikl sloučením Baden-Powellových skautů a junáků jednotný Svaz junáků-skautů a skautek republiky Československé. Ku prospěchu věci tak došlo i ke sloučení dvou vyškovských oddílů. Vůdcem se stal Robert Kohn, zástupcem Antonín Schlendreich. Rozběhl se rádcovský kurz a zkoušky všech stupňů. Těžkosti se projevily při opatrování klubovny, vážla i organizace letních táborů.

V roce 1932 přibyl dívčí oddíl a také oddíly vlčat a světlušek. U děvčat se v oné dekádě vystřídal jako vůdkyně Božena Mádrová a Božena Valíčková, Pinkavová. Tradicí se staly mezidružinové závody o putovní vlajku, jejichž vítězové měřili síly se skauty z Prostějova a Kroměříže. V roce 1934 se oddíl zúčastnil zemského srazu ve Zlíně za přítomnosti A. B. Svojsíka. Vyvrcholením sezóny se každoročně stávaly letní tábory, oblíbenými místy byly Rychtářov, Račice, z těch vzdálenějších Beskydy, Horní Borová. Velkou oblibu získaly také putovní tábory, jejichž cílem bývalo nejčasněji Podyjí.

Právě v průběhu jednoho z letních táborů se dostavil první tragický mezník v dějinách českého skautingu. Dívčí oddíl musel po několika dnech v létě roku 1940 zrušit svůj stanový tábor v Horní Borové a odjet domů,

přičemž stany se staly německou "kořistí". Doba nacistické okupace sice znamenala oficiální zrušení Junáka, ale členové již nelegální organizace se scházeli dále. Celá řada českých skautů se zúčastnila protifašistického odboje a položila i své životy. Ani ti vyškovští nezůstali stranou. Například Jaroslav Rozsival, pozdější známý herec SND v Bratislavě, byl v dubnu 1945 členem skupiny, která provedla dvě velmi účinné destrukční akce na strategické a velmi frekventované železniční trati Přerov-Brno v prostoru Lulče a Marchanic.

U poválečné době

Vyškovské středisko mělo tři chlapecké oddíly, jeden dívčí, jeden oddíl vlčat a jeden světlušek. Středisko vedl br. Jan Vymazal, Činnost byla pestrá a rozmanitá, besídky, výstavy, divadelní představení a zejména letní tábory. Doba však skautům opět nepřála.

Druhá obnova

Až koncem šedesátých let svitla pro skauty opět naděje. 10. dubna 1968 byla obnovena činnost a během dvou let se Junák stal nejpopulárnější organizací ve Vyškově. Bohužel v pořadí třetí zákaz skautské činnosti přišel v roce 1970.

Třetí obnova

Události koncem roku 1989 znovu umožnily obnovu Junáka a skauting se znova začal rozvíjet. Díky nezměrnému úsilí byla v rámci Junáckých dnů 28. září 1991 otevřena nová klubovna s areálem. V tomto roce bylo registrováno v našem středisku 268 členů ve 12 oddílech. V roce 1993 došlo k významné organizační změně, kdy vzniklo středisko Vyškov-Haná. V minulém roce oslavilo naše středisko své osmdesátiny.

Oldskauti

Od r. 1992 pracují při našem středisku 2 kluby OS. Jejich činnost je orientována na

práci pro středisko a pomoc oddílům, pokud si to vyžádají. Kromě těchto aktivit se zabývají vlastním programem, jehož kostra je stanovena pevně pro každý rok. Jsou to akce sportovní, poznávací, kulturní i zábavné. Důležitou součástí činnosti je desetiletá spolupráce s rakouskými skauty z Ulmerfeldu - Hausmeningu.

Střídavě každý rok se navštěvujeme v Rakousku a u nás na Moravě, pořádáme společné výlety, uzavřeli jsme osobní přátelství. Zúčastnili jsme se také mezinárodních již tradičních setkání oldskautů v Grossarlu a Friessachu.

NAŠE KLUBOVNA

Kdo by se rád nepochlubil

Znáte to také, když se řekne: „naše klubovna“ je v tom vždy trochu pýchy, trochu vychloubání a pořádný kus patriotismu. Myslím, že to tak má být, být hrdý na práci svou i svých druhů. Někdy se nám zatají dech, naši chlapci by řekli „to je paráda“. Stává se nám, když v jiné klubovně objevíme něco, co jsme ještě neviděli. Mě se to stalo nedávno. Náčelnictvo si vyrazilo na své zasedání do Vyškova a svěřilo se péči místního střediska. Nebudu mluvit o perfektním přijetí a péči. Chci věnovat pár řádků klubovně v místním skautském domově ve Smetanových sadech. Již při vstupu to na vás dýchne skautským duchem. A co při vstupu do jednotlivých kluboven! Každá má svůj ráz, ať je malá či velká. Jako prvou jsem viděl klubovnu oldskautského klubu, prostorná obložená novými palubkami v rohu vlajkosláva, vč. klubové vlajky. Pro příležitost zasedání náčelnictva byla u jedné stěny uspořádána pěkná fotokronika obsahující obrazovou dokumentaci. V jiné klubovně bylo na části stropu nakreslena noční obloha, výzdoba která může posloužit i k poznání. Na čelní stěně visí deska se jmény nositelů „řádu bílé šerpy“. Nevím

přesně, co nositelé museli vykonat, ale čelní umístění napovídá, že to nebude okrajová záležitost. V další, vodácké, jsem našel další zajímavé nápady. V rohu klubovny je na stojanu ve formě postaveného pádla listem dolu obměna indiánských měsíců vyřezaných do pěkně buclatých kapříků; jsou připevněny nad sebou ve dvou řadách hlavami ke dřívku pádla. Nad hlavicí je vytvořena stylizovaná lilie, na níž jsou pod sebou vyřezány v kruzích družinové symboly. Pod běžným věšákem jsou připevněna držadla pádel ve tvaru pevné smyčky, ve které visí pádla za svou hlavicí. Obdobně pod poličkou na jiné stěně visí hrníčky zavěšené ve smyčkách s jedním koncem vsunutým do zářezu poličky, aby je bylo možné vyjmout a protáhnout ouškem hrníčku.

Gog

LIST Z KRONIKY LŠOS

Poslední víkend

S budíčkem problémy nebyly, Gog měl lehkou práci, neboť všichni ukázněně už od 6,00 hod. plnili koupelny a střídali se v mytí. V důsledku toho jsme se všichni až na Zmatlíka pěkně ukázněně sešli v jídelně na všemi vychvalované a toužebně očekávané rozcvičce ducha, která tentokrát obnášela doplňování měst, obvykle okresních, do slepé mapy. Zmatlík, známý svým ranním vyleháváním, přišel pozdě o dvě města, ale Gog mu je ochotně zopakoval. Při rozklíčování pomocí čtvercové sítě v mapě jsme si uvědomili, co všechno ze základní školy se nám z hlavy vykouřilo. Vznikl mírný spor o polohu Znojma, ale nakonec se vyřešil ve prospěch stěžovatelů a přidělil autorům do 1. klubu OS Přátelé Vetry, odkud test pohází, jeden bod minus za chybný údaj

To už se přiblížila všemi očekávaná snídaně. Tentokrát nám šéfkuchařka

předložila obložený studený talíř se šunkovým salámem, tvrdým sýrem, kouskem másla a okurkou, jako příloha byl výborný chléb (pár oschlých krajíčků ze včerejška nemohlo zkazit dojem) a k pití čaj.

Jen co jsme dojedli, nastal čas zahájení pracovního dne vztyčením státní vlajky na ranním nástupu. Toho se dnes ujala Táňa s Františkem, šlo jim to výborně a vlajka za zvuku druhé sloky junácké hymny vylétla k uplakanému nebi. Hlášení bylo vzhledem k mírnému dešti krátké. Gog, který měl službu dne, podal hlášení, a pak se ještě Šula rozloučil s Kudlou, který dopoledne odjížděl k domovu (vlak na Prahu s odjezdem v 10,29 hod.). Po předvedení družinových pokřiků a pokřikem lesní školy jsme se vrátili do chaty k rannímu zaměstnání.

Na programu první části dopoledne byla společenská hra Řeka, které se ujal bratr Pes a jako obvykle ji se svým osobitým šarmem perfektně zvládl. (Před uvedením hry každému věnoval magnetofonovou kazetu s písničkami, měl však pouze jeden exemplář obsahu.) Úkolem hry bylo vyjmenovat základní rysy a vlastnosti společnosti naší generace. Nejprve jednotlivci sepsali 13 kladů a 13 záporů, pak to trojice zredukovaly na 11, šestice na 9 a na závěr všichni dohromady formou dohody dvou skupin na šest. Vše proběhlo hladce v požadovaném časovém limitu. Výsledné kladné vlastnosti byly určeny zkušenost, vzdělanost, technická zdatnost, kulturnost, humánnost a pracovní zručnost čili šikovnost, ze záporných vlastností jsme vybrali závistivost, neúctu, ziskovost, netoleranci, pohodlnost a nedůvěřivost. V praxi jsme si ověřili, jak se poměrně rychle dobrat společného cíle.

Odpoledne jsme vyrazili na prohlídku města, bylo třeba koupit a poslat pohledy

těm, kteří se tohoto běhu nezúčastnili a některým dalším bratrům a sestrám. Vydali jsme se po skupinách. Cestou si Zmatlík vzpomněl, že se vrátí pro obsah magnetofonové kazety od Psa a nechá ho rozmnožit, na chatě ho však nenalezl ani v jídelně, jak předpokládal, ani mezi svými věcmi. Zato natrefil na Goge a Šulu, jak zkouší Zdendu Kanadana. Vrátil se zpět do města a na náměstí se připojil ke své původní skupině (cestou jsme stejně žádnou kopírku nepotkali). Obešli jsme centrum, pozdravili jsme se s Lubou, Šulovou manželkou, která zrovna vycházela z obchodu, a kolem řeky se vrátili do chaty tak, že jsme již v půl dvanácté seděli u oběda.

Byla vynikající polévka a bramboráčky s čínou (maso na nudličky se zeleninou). Pes, Harry a Zmatlík to vyhráli, protože si rozdělili oběd Kudly (před svým odjezdem seděl s nimi u stolu).

V pravé poledne se dostavili bratři z Hradce Králové i místní a všichni jsme se v krojích vydali na jabkencovou pouť do České Třebové. Nalodili jsme se do 5 aut tak, že všude pohodlně seděli čtyři, a vydali se směrem přes Lanškroun pod vedením místních oldskautů. Ve skautském domě v České Třebové jsme byli srdečně uvítáni zdejšími oldskauty v čele s předsedou okresní rady, obsadili jsme jim klubovnu, velice pěknou, a hned dostali občerstvení. Na úvod to byly právě ony jabkence, jakoby pirohy z bramborového těsta plněné tvarohem a potřené máslem, nejsou špatné. Ale rychle následovaly párky s chlebem a hořčicí doprovázené podle přání kávou nebo čajem s výbornými moučníky domácí výroby. Ani jsme si klubovnu nestačili pořádně prohlédnout a už jsme vyrazili na pouť svaté Kateřiny.

Auty jsme dojeli s našimi průvodci na staré náměstí a dále pěšky k rotundě sv.

Kateřiny. Je to čerstvě zrenovovaný kostelík v místě prvního osídlení na vrchu obtékaném říčkou se starým, dnes již zrušeným hřbitovem. Klikatou cestu vedoucí ke vstupní bráně v ozdění bývalého hřbitova lemovaly stánky trhovců naplněné pouťovým zbožím, překvapivě se zde však hrálo i „divadlo“, včetně zpěvu písní sledované hustým davem zvědavých diváků. Jedna místní sestra se pokoušela sehnat klíče od kostelíka, abychom si ho mohli prohlédnout i zevnitř, nebyla však úspěšná. Prohlédli jsme si alespoň okolní hřbitov, dnes spíše park s lavičkami a několika zachovanými náhrobky, a vydali se zpět k našim „dostavníkům“. Cestou bratr Šula zakoupil majitelce naší chaty perníkové srdce, které jí udělalo velkou radost, když jí ho před večeří předával. Rozloučili jsme se s místními oldskauty a vydali se k domovu.

Tentokrát jsme volili cestu přes Ústí nad Orlicí a Letohrad, k našemu překvapení jsme však za obcí Šedivec neodbočili vpravo do Jablonného, ale pokračovali jsme rovně na Nekoř a Pastviny, kde jsme si alespoň z auta prohlédli vypuštěnou vodní nádrž, a pokračovali dále přes Klášterec nad Orlicí a České Petrovice na chalupu bratra z Hradce. Cesta vedla moc hezkou horskou krajinou až na hranici s Polskem. Dostali jsme malé pohoštění a zrovna ve chvíli, kdy se tam všem začalo nebezpečně líbit, zasáhl bratr Šula a byli jsme nuceni vyrazit k domovu. Však se už také smrákalo a než jsme vyjeli, byla pořádná tma. Přehoupli jsme se přes kopec a přes Mládkov a Těchonín jsme se vrátili do chaty. Hned po návratu jsme naposledy sňali státní vlajku, tentokrát účinkoval Zdenda, Pes převzal službu a vyhlásil rozkaz na poslední den. Po převléknutí jsme se sešli v jídelně k plnění posledního úkolu, hodnocení lesní školy formou hry Řeka. První etapa byla dokončena před večeří. K večeří byla

výborná znojenská omáčka s rýží, Pes, Harry a Zmatlík zase bez problémů zlikvidovali i večeři připravenou pro Kudlu. Po večeři jsme pokračovali v hodnocení lesní školy, tentokrát po družinách, a poslední etapa se odehrávala v „udírně“, protože místní obyvatelé se dívali na televizi.

Rozhodli jsme, že by se více času mělo věnovat panelovým diskusím na různá témata, bylo tedy potřeba vytvořit časový prostor redukcí hodin výuky. Poměrně rychle se to podařilo, byla vypuštěna povelová technika, zpěv, mládí v klubech OS, služba OS mladému hnutí a univerzita 3. věku. Na konečné podobě hodnocení lesní školy se podíleli pouze rádcové, ostatní zatím shlédli krátké video z předchozího běhu ve zdejší chatě.

V osm hodin večer jsme se konečně sešli ke společenskému programu v jídelně díky neúprosné aktivitě sestry Táni. Trochu se zpívalo a hrálo na kytaru, a pak naši instruktoři, včetně vůdce, absolvovali malý kvíz připravený Táňou za asistence Majky. Spočíval v rozluštění „přechýlených“ jmen frekventantů ve formě dvouslovných názvů z říše živočišné i rostlinné. Byla to následující jména: Františkán lékařský (František Vavříčka), Harník kučeravý (Václav Kučera – Harry), Pozděchod kanadský (Zdeněk Rašplíčka - Zdenda), Šplhavka světlá (Taťána Rudolfová), Chroustík líný (Marie Peciválová - Majka), Borovice medvědí (Vladimír Sosna - Balú), Pořouchlík duchový (Jiří Duchač - Tor), Medvídek kaprovitý (Josef Kapras - Grizzly), Botěnka valašská (Viktor Krbec – Viki), Dafnie točivá (Čestmír Janata – Dafné), Janek malý (Josef Janeček - Kim), Popletník dlouhý (Otto Lang - Zmatlík). Úkol splnili všichni velmi dobře, první se umístil Gog, druhý byl Pes, třetí Adélka a čtvrtý byl Šula. Táňa měla pro první tři umístění hezké háčkové medaile, kterými

byli také hned ověšeni. Pak ještě předala všem účastníkům na památku malý háčkový zvoneček, který všechny velmi potěšil, a někteří se v duchu zastyděli, že je něco podobného nenapadlo také (v duchu slov jedné písně Honzy Nedvěda „...vždyť dobro nestojí nic, jen myslet na druhé víc, než na ten svůj klid...“). Pak se ještě chvíli povídalo a pomalu jsme se vytráceli na lože. Zmatlík si půjčil od Vikiho ještě jednou videokazetu „Říkali mu Akéla“, kterou nestihl zhlédnout první den tohoto běhu kvůli pozdnímu příjezdu, a Viki byl té dobroty, že ji zhlédl s ním a podal mu k některým pasážím upřesňující vysvětlení. Nakonec se odebrali spát i poslední diskutující Šula, Pes a Zmatlík ještě dopisoval tento zápis. Tak skončila sobota 18. listopadu a pomalu se přehoupala do neděle.

Neděle

V neděli u snídaně nakonec přidala sestra Táňa, asi aby to nebylo líto frekventantům ještě „přechýlená“ jména instruktorů: Kadidlo čoudivé (Václav Ludvík - Šula), Bělobrad nebeský (Jiří Žáček - Gog), Lupus ochočený (Luboš Pavlán - Pes), Dobráček kaviárový (Jiřina Adéeová - Jikra někdy řečená Adélka), Žabikuch vzdělaný (Miroslav Moravec - Kudla). Společně se pak pokusili ještě o „přechýlení“ náčelníka, ale nedošlo ke „koncenzu“, a tak to probereme až příště.

Sepsal Zmatlík

ŠLITROVA PILA

Alternativní cestování

Nebyla to žádná radost z jízdy. Nazvat by to šlo jako alternativní cestování. Ještě doznávaly výtržnosti kolem pražského zasedání mezinárodního měnového fondu. Nádraží Smíchov bylo použito pro nařízený odjezd italských „odpůrců“ a tak nám radili, abychom raději nastoupili na Hlavním. V informacích dostali Carda, Gog i Šula úplně odlišné informace, hurá ať žije jednotný informační systém drah. Zkomplikoval to ještě dodatečně zařazený svátek sv. Václava. Neví, zda jedeme jako ve všední den, nebo ve svátek, „to poznáte, jestli připojí v Častolovicích vagón, nebo zda pojede motorák samostatně“, zněla odpověď průvodčího. V Praze byl už klid a ze Smíchova se jezdilo.

Pila je fajn zařízení

Cesta uběhla dobře, v Solnici na nás čekal Carda, bylo pod mrakem, ale přesto se bylo cestou čím kochat. Cestou byly patrné škody, které způsobil předloni rozvodněný malý potůček na kterém pila leží. Na ni samé již škody nejsou vidět, naopak asi opravou i získala. Nechce se nám věřit, že byla celá podemleta a že voda natekla i do televize v klubovně.

Kuchyňská symfonie

Pozváni jsme byli i s manželkami, využil to pouze br. Kolečkář, ostatní přijeli abych tak řekl pouze sólo. Počasí se začalo lepší a bylo to potřeba. Vařila nám sestra Jaruška Výrová, vyhlášená kuchařka, známá z táborů na Pařezové Lhotě nejen oldíků, ale i vlčat. S těmi někdy drží i hlídku, jak nám řekla, když nám vysvětlovala původ své přezdívky. A nemusí to být jídla atraktivních názvů, naopak její bramboráky, jsou prostě její bramboráky. A kdo nejlí koprovku, vězte, že byste změnili názor. A

pečené kuře obalené v koření, ale to bych vybrebtal tajemství šefkuchaře.

Jednání jednoduchá i složitější

To se nám to projednávalo, po obědě nějaký ten povinný špacír a pak až do večera jeden bod za druhým, po personálních změnách v náčelnictvu, o LŠOS a její případné zimní obměně, stačili jsme připravit zasedání ve Vyškově a mluvili o současném postavení kmene ve hnutí. Stačí se podívat na 18 učiněných usnesení a 14 rozdaných úkolů. Po povinném ranním „práškování“ jedinců velmi rozličnými léky jsme společně, jako v té pohádce „O chytré horáky“ konalinelkonali malou rozcvičku. Gog každé ráno před zahájením jednání rozdával kvízy, které hrají na každé schůzce v jeho klubu. Je to trochu na hlavu a také trochu na ješitnost, ale umí to i zvednout sebevědomí, když zjistíte, že jste všechno ze školy přes svou věrnou kamarádku „Rózu - sklerózu“ věděli, tušili či uhodli většinu správných řešení. Zkuste to také doma, stojí to zato.

Delší vyšlápnutí

Po nedělním obědě jsme se vpravili do Deštné. Po ušlých kilometrech jsme přivítali návštěvu muzea sportů a řemesel. Zhlédli jsme náčiní na obdělávání polí pomůcky na zpracování vypěstovaných produktů, expozici sklářství, tkalcovství, lyží a skibobů a dalších zajímavostí. Goge mrzelo, že se nepodíval na nedaleké tábořiště jeho střediska, ze kterého utíkali 21. 8. 1968. Nezbyl čas.

Vše končí, rozcházelí jsme se s pocitem dobře vykonané..., ne neřeknu to, tak to říkají všichni, odešli jsme spokojeni.

Gog

GRAMATIKA PRO SKAUTY

Dnes se usmíváme nad snahami některých „pilníků“ jazyka českého, kteří se snažili vymýtit slova nečeského původu. Nová slova přece obohacují slovní zásobu živého jazyka. Ten si sám vybere, co přijme za své. Obvykle přijímá a počestňuje slova, pro která nemá odpovídající výraz (ekvivalent), nebo jejichž cizí podoba je podstatně kratší. Nesporně to byla **němčina**, která naší mateřštinu značně ovlivnila a ovlivňuje. Každý přece ví, kdo je to „ajznpoňák“ a „mašifíra“, i když tato slova do češtiny nepronikla. Němčina nemá slůvko „prý“, a tak vyjadřuje pravděpodobnost, neurčitost jinak, slovesem „míti“. I v českých novinách se můžeme v černé kronice dočíst, že „jmenovaný měl zaškrtnit sousedku“. Měl? To mu dal někdo za pracovní úkol? Můžeme si všimnout i vlivu češtiny na němčinu. Nemusíte dlouho přemýšlet, kde se v němčině vzala slova „cvečkn“ a „knédl“. Dříve každý skautík věděl, že do KPZ patří „sichrhajetka“. Dnešní skautík by tomu asi neporozuměl.

Cílevědomě byly do češtiny implantovány **ruské výrazy** „načalstvo“, a „chozraščot“ a jiné. Zdá se, že jejich funkce v češtině skončila s koncem bolševizmu v Čechách.

Sousední **polština** ovlivnila češtinu především v česko - polském pohraničí. Když však Hitler začal svůj útok na Polsko, rázem se všude u nás začalo používat „polských“ výrazů jako „cirkus plechowyj“, „kaktus pochodowyj“ apod. Rozuměli byste jim dnes?

K **angličtině** jsme mívali daleko, teprve dnes jsme v období silné anglicizace či amerikanizace češtiny. Od dřívějšíka však pevně zakotvil v češtině anglický „rover“, „skaut“. V době „normalizace“ byl Frank Elstner mocipány požádán, aby v televizi nepoužíval slovo „skaut“, vždyť je imperialistického původu. Zajímavé bylo, že u slova „pionýr“ imperialistický původ nevadil.

Sir

ŽIVOT PO ŠEDESÁTCE

Naučit se stárnout

Umění stárnout je pro nejstarší generaci uměním žít. Naučit člověka stárnout znamená připravit jej na jednotlivé fáze stáří. Protože adaptační schopnosti ve stáří klesají, zvyká si jedinec na novinky obtížněji. Nové zájmy a činnosti již většinou nepřijímá, skutečné přátele rovněž ne. Spíše si rozšiřuje okruh známých. Ze všech uvedených důvodů je vhodné myslet na stárnutí a stáří včas, tedy alespoň 10 let před odchodem do důchodu. Tedy v době, kdy je ještě zaměstnán a není odkázán jen na důchod. Především by si měl stále více klást otázku, jak a kde by chtěl prožít stáří a začít usilovat o uspořádání životních podmínek tak, aby si mohl udržel aktivitu, ale i nezávislost do relativně vysokého věku.

I když některé události ovlivnit nemůže (zhoršení zdravotních obtíží, ztráta životního partnera, či jiné smutné události v rodině, odchod dospělých dětí z domova a podobně), je zapotřebí s přibývajícím stářím připravovat se tak, aby například odchodem do důchodu nedošlo k úplnému převratu v dosavadním životě. Nepočítat s tím, že budeme dlouho stačit vysoké produktivitě a dalším požadavkům a nárokům současné výrobní společnosti a současně se hladce vyrovnávat se změnami v různých oblastech života.

Příprava na stáří by měla usnadnit udržení duševní rovnováhy, protože řada událostí, které mohou být v období stárnutí příčinou stresu, bude již promyšlena a učiněny některé preventivní kroky.

Moderní psychohygienu odmítá filosofii stařecké nečinnosti, kterou považuje v zájmu duševního zdraví za nevhodnou, až škodlivou. Doporučuje naopak v zájmu osobní spokojenosti udržovat přiměřenou aktivitu a kontakt s okolím.

Výňatek z učebního textu LŠOS „Život po šedesátce“

Shark

Pokřik - pokřik - POKŘIK !

Družinové

Hou - hou - hou
vlci jdou,
za čím jdou,
to dostanou!
(Olomouc)

Hú - hú - hú
sovy už jsou tu.
Sova to je modrý pták,
ta ví vždycky co a jak.
(Chotěboř)

Oddílový

Hip - hip - hurá!
Stále vpřed!
Junák Praha 305

Střediskový

Hurá - hurá - ratata!
Jsme smíchovská Vlčata!
Vše zdoláme na to tata,
jsme středisko Hiawata!

Župní

Proti všem i v temnu stály
české lebky jako skály.
Jako skála stojí znova
skautská župa Jiráskova.

Lesní škola

Lesní škola 39
bručí hladem jako medvěd!

OLŠ Švagrov - dívčí kmen

Planeto Země!
Matko Země!
Nauč nás žít,
nauč nás vést,
nauč nás život
vesele nést!

Vůdcovský kurz Nové Město nad Metují

Vždycky mít
čistý štít,
nevzdat se
a nezradit!

Chystá se vytištění některých pokřiků. Chceš-li přispět, pošli svůj pokřik do redakce Kmenových novin.

Sir

Vítací pokřik Třebovských oldskautů

Oldskautky a oldskautové
vítáme vás ve Třebové,
život berem zvesela,
věk nám starost nedělá.

Práce s mladými
ať nepřijde nazmar,
dnešnímu setkání
voláme Nazdar!

RŮZNÁ OZNÁMENÍ

JEŠTĚ JE ČAS, JEŠTĚ JE PŘED SNĚMEM

Předsněmová diskuse

V současné době probíhá předsněmová diskuse odstartovaná v únoru t.r. na zasedání ÚLŠ. Nedá se říci, že by ji skautský národ věnoval pozornost, jakou si zaslouží. Zatímco na každém jednání na všech úrovních od středisek až po naše náčelnictvo všechny zajímá, jak to vlastně bude se sněmem a zejména po něm, naše účast tomuto zájmu neodpovídá. Nepostačí jen o těchto problémech číst na pravidelné stránce (18) ve Skautingu. Je potřebné, aby všechny výsledky jednání v klubech, ve střediscích i vyšších jednotkách na tato témata byly skupině pro předsněmovou diskusi odeslány, jako individuální nebo raději jako kolektivní. Ústřední rada tyto výsledky pravidelně sleduje a dá se říci, že na ty častěji se vyskytující „přiměřeně“ reaguje. Proto byl do zasedání náčelnictva pozván vedoucí pracovní skupiny pro předsněmovou diskusi br. Vladislav Jech - Kamzík, aby seznámil náčelnictvo se současným průběhem předsněmové diskuse pro připravovaný valný sněm. Údaje odpovídají datu zpracování (20. 11. 2000).

Příspěvky	ORJ	LŠ	Kmen OS	Svojsíkuv oddíl	Ostatní	Celkem
Kolektivní	10	4	2	1	4	21
Individuální	1	0	2	2	8	13
Celkem	11	4	4	3	12	34
%	32	12	12	9	35	100

Příspěvky byly uspořádány do 35 témat. Nejfrekventovanější byla:

Body	poč.	Téma	ORJ	LŠ	OS	SO	Ostatní
163	51	Nedostatky v komunikaci	10/3	8/0	3/1	1/0	6/19
73	17	Výhrady k registraci a organizaci	7/0	1/0	1/1	1/2	4/0
30	6	Rozšířit ÚRJ o krajské náčelníky	2/0	0/0	0/0	1/0	3/0
30	6	Nedůvěra a připomínky k ÚRJ	3/0	3/0	0/0	0/0	0/0
27	7	Vysoké náklady na ÚRJ a TDC	3/0	0/0	0/1	1/1	0/1
27	7	Připomínky k dotaci a financování	5/0	0/0	0/0	0/2	0/0
26	6	Vytvořit asociaci skaut. organizací	1/0	1/0	0/0	0/0	3/1
25	5	Platit činovníky	3/0	0/0	0/0	0/0	2/0
21	5	Požadovat odpovídající vzdělání	3/0	0/0	0/1	0/0	1/0
21	5	Nekonat mimořádný sněm	2/0	0/0	1/1	1/0	0/0
21	5	Omezit opakované zvolení do ÚRJ	3/0	0/0	0/0	0/0	1/0
20	6	Spokojenost se současným stavem	4/0	0/0	0/2	0/0	0/0
20	4	Odmítání členství v ČRDM	3/0	0/0	0/0	0/0	1/0
20	4	Odmítání povinného odběru tisku	3/0	0/0	0/0	1/0	0/0
19	7	Potřeba úpravy volebního řádu	2/0	1/0	0/0	0/2	0/2
17	5	Konání valného sněmu jaro 2001	3/0	0/0	0/1	0/1	0/0

Zbylá témata od 2 do 15 bodů. Některá z nich jsou protikladná s výše uvedenými např.: Neplatit činovníky, Konat mimořádný sněm, Koedukace ano, koedukace ne apod. Váha položky v bodech byla určena jedním bodem za příspěvek jednotlivce a 5 body za kolektivní příspěvek.

Na základě podrobnějšího přehledu sestavil Gog

Zajímáte se o předsněmovou diskusi?

Přispěli jste již také vy?

Nebo teprve něco připravujete, pak to tedy neodkládejte a odešlete to.

Co víme o legiích

Naše legie sehrály velkou roli v první světové válce. Jejich činnost usnadnila jednání T.G.Masaryka, Ed. Beneše a M.R. Štefanika o samostatnost naší republiky. Je chybou, že se nevěnuje dostatečná pozornost této významné části našich dějin. A tak jsme si po návštěvě výstavy o legionářích na Libeňském záměčku prověřili své znalosti. Nakonec jsme zjistili, že to s nimi není tak zlé.

	Otázky	A	B	C	
1	Kdy legie vznikaly ?	ve Francii	v Itálii	v Rusku	
2	Počty legionářů v jednotlivých zemích (v tisících)	ve Francii	v Itálii	v Srbsku	
		v Rusku	v Anglii	v USA	
3	Kde vznikla rota Nazdar ?	v Rusku	ve Francii	v Itálii	
4	Kde a kdy proběhly nejvýznamnější bitvy Legií v Rusku ?	Zborov	Sokolovo	Bachmač	
5	Co byla těpluška ?	stráž. boty	kožichy	vagóny	
6	Kdo byli Družijníci ? legonáři	v Rusku	ve Francii	v Itálii	
7	Kolik měly legie obrněných vlaků ? (jména ?)	jeden	více	Orlík	
8	Jaké užívali legionáři nezvyklé tahače vozů ?	pony	velbloudy	buvoly	
9	Kdy se konala bitva u Bachmače ? kde leží:	1916	1917	1918	
10	Kdy se konala bitva u Zborova ? kde leží:	1916	1917	1918	
11	Kdy se konala bitva u Sokolova ? kde leží:	1916	1917	1918	
12	Kdy se konala bitva u Piavy ? kde leží: řeka.....	1916	1917	1918	
13	Kdo velel česko-slovenským vojskům ?	gen. Štefanik	gen. Syrový	gen. Janin	
14	Kolik asi padlo legionářů ?	5 000	10 000	15 000	
15	Kdy skončila repatriace legionářů ?	1918	1919	1920	
16	Kudy vedly trasy návratu legionářů ? přes:	Ukrajinu	Murmansk	Vladivostok	USA
17	Kdo uhradil náklady repatriace ?	nikdo	státy Dohody	ČSR	
18	Mohli legionáři vítat TGM při jeho příjezdu ?	ano	ne		
19	Kde byly legie ještě nasazeny ?	nebyly	na Slovensku	v Maďarsku	
20	Kdy byla stanovena Curzonova linie ?	1919	1920	1945	
21	Co vymezovala tato linie ? hranici Ruska s:	Polskem	Východním Pruskem	Tureckem	

KULTURNÍ RADA JUNÁKA
**Pořad akcí
v roce
2001**

Sobota 20. ledna 2001

BESEDA „Vstupujeme do třetího tisíciletí“ se senátorem Danielem Kroupou a Mgr. Benediktem Holotou OFM. Moderuje člen Kulturní rady Mirek Pergler - Dany

Úterý 13. března ve 14 hod.

KONCERT posluchačů Deylovy konzervatoře. Uskuteční se v krásném barokním sále této konzervatoře na Maltezkém nám. 14 na Malé Straně. Koncerty přinášejí jedinečné zážitky.

Pondělí 29. října ve 14 hod.

BAROKNÍ HUDBA

Přednáší člen Kulturní rady Prof. PhDr. Jaroslav Smolka, profesor AMU a dramaturg České filharmonie. Zazní i ukázky světové a české barokní hudby. Hudební fakulta AMU, sraz před vchodem, Malostranské náměstí, Lichtensteinský palác.

Neděle 25. listopad ve 17 hod.

KONCERT NA BERTRAMCE

Jana Jonášová, soprán; Zuzana Němečková, klavír.

Vstupné 20 Kč

ADVENTNÍ KONCERT

Uskuteční se v koncertním sále Deylovy konzervatoře na Maltezkém nám. 14. Vystoupí pedagogové i posluchači této konzervatoře. Vstupné volné

Za Kulturní radu Junáka
Mirek Pergler - Dany

BYSTRÝ RYS - JAROSLAV HRABÁK

Ukončil svou stezku v „bláznivém měsíci“ v Teplicích.

Místecký rodák zažil ve třinácti letech vznik Československa. Pro skauting jej získal

v kvintě gymnázia v Třebíči, profesor tělocviku Máchal. Neměl nouzi o zajímavé spolužáky. Sedával v jedné lavici s budoucím politikem Vladimírem Krajinou. Po maturitě vystudoval filosofii na Karlově univerzitě.

Jako středoškolský profesor začínal na gymnáziu v Plzni. Přes Mladou Boleslav se dostal do Chotěboře a 30. léta prožíval na pardubickém gymnáziu; tam navázal kontakty s A.B. Svojsíkem. Skautské zásady měly příznivý vliv na jeho pedagogickou činnost. Děti ho nezlobily a za celých dvacet let se prý nestalo, aby někoho zapsal do třídní knihy.

Po válce začal budovat gymnázium v Litoměřicích. Veškerý volný čas věnoval rozvoji skautingu. Kvůli tomu ho hned po únoru 1948 ze školy doslova „vyrazili.“ Hrozilo mu i vystěhování z bytu, tak se raději přestěhoval do Teplic. Pracoval v Korbelově čokoládovně, kam ho přišli v roce 1949 zatknout muži v kožených kabátech. Krátce seděl v šatlavě staré teplické radnice, odkud ho poté deportovali do vazby v Litoměřicích. Monstrproces se skupinou čtyřadvaceti „vlastizrádců“ se konal po dvou letech v sále ústecké Setuzy. Podle scénáře měl dostat 15 let vězení, ale za to, že nepřestal obhajovat Masarykovy ideály, zvýšili mu trest na dvacet. Pobyt „v rekreačních táborech a zařízeních“ začal v Libkovicích, pokračoval na plzeňských Borech a skončil ve Valdicích. Po deseti letech se vrátil domů na Novotného amnestii v roce 1960. Až do důchodu pracoval jako brusič skla. Roku 1968 se znovu pustil do práce v Junáku a také v prosinci 1989 byl okamžitě při tom. Až ve vysokém věku předal štafetu mladším - uznávaný, ctěný a milovaný příslušníky několika generací.

Podstatná část článku redaktora Koukala uveřejněna v Deníku Bohemia, 13. 5. 2000 k 95. narozeninám.

NOVOROČNÍ ZAMYŠLENÍ

Nový rok, nové desetiletí, století, tisíciletí. Je to výjimečné, které generaci se to opět zdaří. Gradace vyvolávající úvahu nad vším, co bylo, co právě probíhá a co teprve přijde. Zamyšlení nad našimi úspěchy i nezdary, postoji, a zkušenostmi, nad realitami našich záměrů a plánů. Ale také nad naší vytrvalostí, houževnatostí, důsledností naší služby, nad uplynulými jedenácti lety nepřerušené činnosti. Mnohé se zdařilo, mnohé na dokončení ještě čeká.

Naše hnutí se opět stalo nepřehlédnutelnou institucí. Mnoho dětí i dospívající mládeže prožívá kouzlo skautingu, mnoho dospělých zůstává trvale oddáno skautské myšlence.

V příštích měsících nás plně zaujmou sněmy, na nichž budeme společně rozhodovat o naší příští společné cestě a ze svého kruhu budeme vybírat a volit činovníky, kteří budou život hnutí usměrňovat a nás respektovat. V současné vnitřní vzrušené atmosféře je velmi naléhavé hledat osobnosti, všech skautských generací, které dokáží rozdílné názorové proudy spojit ku prospěchu všech.

Doufám a věřím, a přeji nám všem, aby naše hledání bylo úspěšné a znamenalo správný směr do nového letopočtu.

Thor

VZPOMÍNKA

*Nezemřel, kdo celý život
lásku a péči rozdával.*

Dne 9. listopadu 2000 nás ve věku 68 let navždy opustila naše sestra Dagmar Sklenářová, která s námi skautovala od roku 1945 pod skautským jménem Camara. Ještě na naší pravidelné říjnové schůzce jako obvykle připravila občerstvení a odcházela mezi posledními, až bylo vše v naprostém pořádku. Celý život se řídila

skautskými ideály a ani za komunistické totality se jim nezpronevěřila. Od roku 1990 se stala členkou klubu OS. Dlouhou dobu pracovala v ORJ Zlín jako předsedkyně revizní komise. S Camarou jsme se rozloučili v krojích a na poslední cestu jsme jí zazpívali Večerku. Budeme na Tebe dlouho vzpomínat. OS Zlín

ROZLOUČENÍ

*Loučím se s Vámi, přátelé milí,
ruky stisk dnes už Vám nemohu dát.
Srdce mi dotlouklo, odešly síly,
měl jsem Vás všechny, měl jsem Vás rád.*

V sobotu 9. listopadu odešel ve věku 78 let jeden z našich nejstarších členů klubu bratr Vladimír Švitorka, řečený Švitka. Členem 25. oddílu byl od roku 1934. V roce 1938, jako první z 25. střediska Vatra absolvoval lesní školu v Horkách vedenou br. MUDr. J. Cyvínem. Svůj život na LŠ zaznamenal, jak bylo jemu vlastní, velmi pečlivě do svého deníku. Vedl několik táborů. Po obnově v roce 1945 se stal zástupcem vůdce střediska a vedl rádcovské kurzy. V roce 1947 se oženil a odstěhoval do Velkého Šenova, kde dále působil ve skautském hnutí, až do roku 1950. Od obnovy 1989 se stal odloučeným členem 1. klubu OS Přátelé Vatra. Přes své odloučení se vždy zajímal o činnost klubu a podle možností se zúčastňoval i jeho činnosti. Byl vždy prvotřídní skaut a obětavý činovník. Bratře Švitko, své místo máš nejen v našich kronikách, ale také v našich srdcích. 1. klub OS

VÝHODNÉ CESTOVÁNÍ

Zadarmo a se slevou

Víte o nabídce ČD „S námi o víkendu aneb jeden den, jedna cena, dvě země“. Dobrý tip na

jednodenní výlet vlakem o víkendech do příhraničních oblastí SRN.

V září a říjnu jsme uskutečnili již dvě zahraniční výpravy do historických měst SRN Regensburgu a Bayreuthu za výhodných cenových podmínek.

České dráhy (ČD), Viamont a.s., Vogtlandbahn (VGB) a Německé spolkové dráhy (DB) zavedly v letošním roce pro občany obou států nabídku zaměřenou na rozvoj turistiky v příhraničních oblastech ČR a SRN.

- Občané ČR mohou o sobotách a nedělích cestovat v příhraniční oblasti SNR bezplatně za podmínky, že mají zakoupenou zpáteční jízdenku do hraniční stanice v ČR se SRN. Platí sleva pro seniory 50%.
- Příhraniční oblast je vymezena na území SRN tratěmi: Passau, Plattling, Regensburg, Schwandorf, Weiden, Bayreuth, Oberkotzau, Plauen, Zwickau, Chemnitz, Freiberg, Dresden, Bautzen, Görlitz a Zittau, včetně všech tratí směřujících od této linie ke státní hranici s ČR.
- Zpáteční jízdenka platí jeden den, a to buď v sobotu nebo v neděli. Návrat zpět (překročení hranic) je povolen do 3.00 hodin následujícího dne.

▫ Cestující může na německých tratích kdekoliv vystoupit a zase nastoupit a přerušit jízdu libovolně bez formalit.

▫ Jediné omezení je, že jízdenka neplatí ve speciálních expresních a mezinárodních vlacích označených D, IR, IC, EC, ICE.

▫ Jízdenka nesmí být zakoupena v předprodeji.

Tolik k nabídce Českých drah.

Na závěr ještě několik informací, jak jsme cestovali z Rokycan a z Plzně.

Do Regensburgu jsme jeli přes Železnou Rudu hranice (pasová kontrola na nástupišti), přestup do německého vlaku na stejném nástupišti a přes Plattling (přestup) do Renesburgu.

Do Bayereuthu jsme jeli na Cheb - hranice, s přestupy v Chebu, Marktredwitz a Kirchenlaibach. Nástup do německého vlaku je přímo na chebském nádraží a pasová kontrola probíhá za jízdy.

Na obě výpravy jsme zvolili taková spojení, abychom v navštíveném městě pobýli minimálně 4 hodiny čistého času. Na prosinec plánujeme ještě návštěvu předvánočního Passau.

Tato výhodná nabídka ČD ještě pořád platí. Využijte Internetu pro vyhledávání nejvýhodnějšího vlakového spojení z vašeho města. Nezapomeňte si vzít s sebou pasy a uzavřít přípojištění.

Šťastnou cestu přeje a zdraví

Uksa - Bizon

SKAUTSKÉ ŘÁDY A DOKUMENTY NA INTERNETU

Upozorňujeme na možnost vyhledávání zápisů z ÚRJ, různých dokumentů a předpisů na internetové stránce:

<http://www.skaut.cz/>

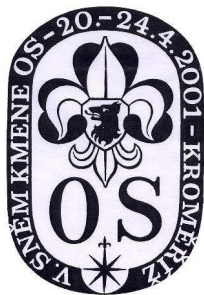
Např. Statut kmene OS nalezneme pod Ústřední radou v seznamu „Související dokumenty“.

Návrhy na znak kmenového sněmu

Návrhy vybrané do užšího kola

Rusek

Čáka

Pechar

Návrhy ze základního výběru, které nepostoupily do užšího kola

Bláha

Chochola

Pavlán

Pelikán

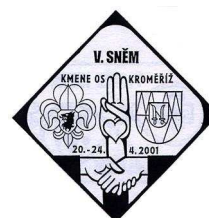
Písařík

Snětina

Svatoš

Šťastný

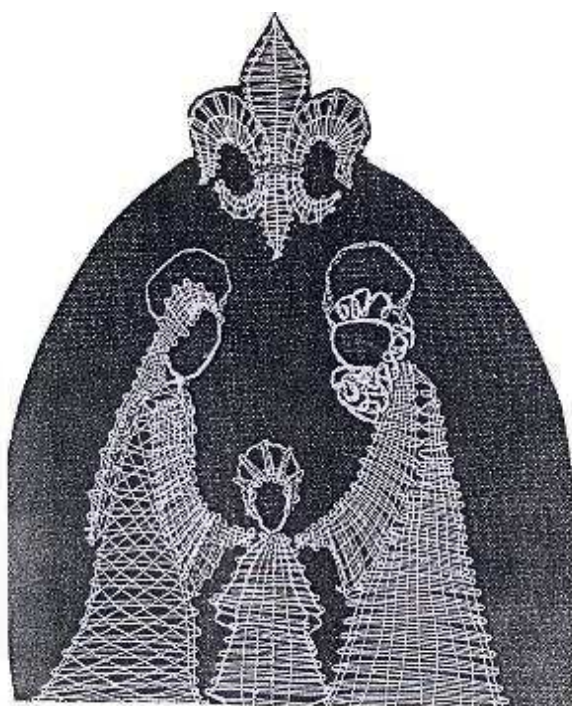
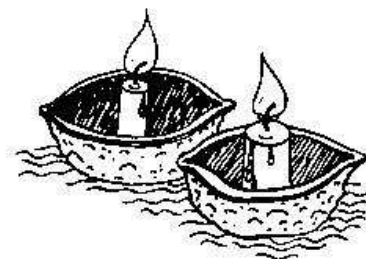
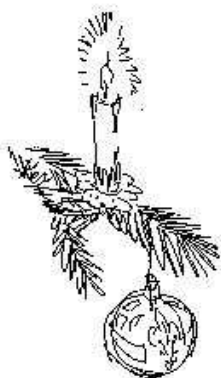
- Na výzvu náčelnictva bylo obesláno 26 návrhů od 11 autorů.
- Do základního výběru byl postoupen vždy jeden návrh od každého autora.
- Z tohoto základního výběru byly postupně vybrány tři návrhy do užšího kola.
- V užším kole byl ze tří návrhů, po více jak dvou hodinách jednání, vybrán všemi hlasy návrh br. Ruska.

P. F. 2001

Mnoho spokojenosti,
pohody a pevné zdraví
v osobním životě i při
skautování do počátku
třetího tisíciletí přeje.

Gog

Obdržel jsem tradiční i elektronickou poštou velmi mnoho vánočních a novoročních blahopřání i přání Kmenovým novinám. Sestavil jsem z nich tuto koláž jako poděkování Všem.

Gog

KMENOVÉ NOVINY OS □ Občasník kmene dospělých. Příspěvky zasílejte na adresu:
Ústředí Junáka - KMENOVÉ NOVINY, Praha 1, Senovážné nám. 24 116 47 nebo
Ing. Jiří Žáček, Praha 13 - Jihozápadní Město, Vackova 1551 155 00
Technická úprava: Vladimír Sýkora. Tisk a distribuci zajišťuje Distribuční a tiskové centrum

Neprodejně, určeno pouze pro potřebu klubů OS